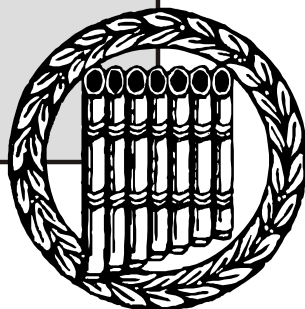

KMENOVÉ NOVINY OS

Občasník kmene dospělých

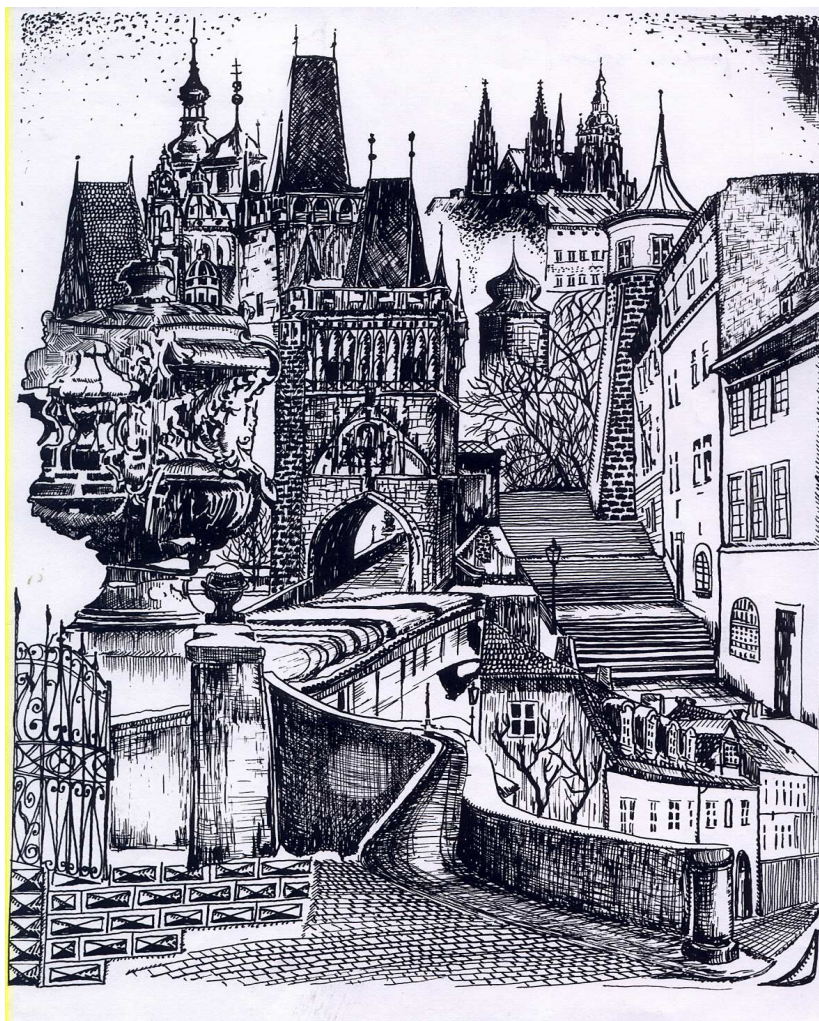
1

březen
2006

ročník 10

JEDNOU SKAUTEM - NAVŽDY SKAUTEM

Koláž Helena Jechová – Makamza: Zámecké schody

OBSAH

KMENOVÉ ZPRÁVY

Ze zápisů náčelnictva
Ze skautského světa

Z KLUBŮ

Předvánoční posezení družiny SO
Únorová schůzka praž. družiny SO
Vánoce ústeckých oldskautů
22. únor - Thinking Day
Magnetová hora
Macte Animo
Výpravy kolínských oldskautů
V Lovosicích o Číně
Na pozvání v Roudnici n.L.

PRO ZAMYŠLENÍ

Nezapomínat (Jan Palach)
Modlitba za pravdu, K.Čapek
O lidské solidaritě
Soutěžím, soutěžíš, soutěžíme
Z historie Vrcholových Janovic
Setkání dcer Sasanek
Jenom chodit není všecko

RŮZNÉ

Noví členové SO - blahopřejeme,
Legislativní smršť
Muzeum of komunism
Film „Skaut má nahá kolena“
Jako pohádkové bylo, nebylo
Odešla Jarka Pešková
Náčelnická pošta
Webové stránky

RESUMÉ

PŘÍLOHA

Ročenka kmene OS 2005-část B

Mnoho klubů tradičně vyrazí na novoroční vycházky, některé to nechávají na jiný den mezi svátky, nejčastěji na Štěpána. Nemusí to být vždy do okolních divočin, i procházky po historických památkách své obce má také něco do sebe. Při těchto procházkách jdi pomalu, nedívej se na cestu, hled' hlavně nahoru, spatříš mnoho krás, na které při denním shonu ani nepomyslíš, natož abys je zhlédl. Pohled na památný strom, barokní sochu nebo morový sloup, kašnu, boží muka, průčelí domů, omítky, arkýře, portály, ale i na starodávnou dlažbu, a to když můžeme z nějakého vyvýšeného místa pohledět na střechy domů. Byly doby, kdy na ně byl velmi skličující pohled, ale v poslední době převažují ty krásné opravené, každý rok jich přibývá. Pokud zpestříme svou sváteční procházku prohlídkou betlému, interiérem radnice či kostela, pocítíme jakousi sepnatost s minulostí svého rodného místa, zemí. Pokud takové výpravy neděláte, vyzkoušejte to, nemusí vás na to být mnoho, postačí pár těch nejbližších.

KMENOVÉ ZPRÁVY

Výběr nejdůležitějších zestručněných zpráv

ZÁPIS 12. mimoř. zasedání užšího náčelnictva Kmene OS dospělých členů Junáka - svazu skautů a skautek ČR 29.10.2005 Chraštica

Přítomní: ses. Kaprálková, br. Adamec, Fišera, Köhler, Stránský, Žáček, **omluveni** br. Jech, Kalenda a Kubát.

Usnesení 12/01: Náčelnictvo deleguje ses. Janu Skácelovou a Alenu Maškovou k účasti na evropském fóru v Grossarlu (leden 2006)

Schváleno: 6:0:0

Zapsal: Jiří Žáček v.r.

Vladimír Köhler v.r. náčelník kmene

ZÁPIS 13. zasedání užšího náčelnictva Kmene OS - dospělých členů Junáka - svazu skautů a skautek ČR 6.12.05 Praha

Přítomní bratři a sestra: Fišera, Köhler, Žáček, Adamec, Kubát, Jech, Stránský, Kaprálková, omluven br. Kalenda.

Průběh jednání NOS: ▪ zahájení ▪ schválení prgr. ▪ kontrola úkolů ▪ informace z NJ ▪ termíny NOS ▪ čerpání rozpočtu NOS ▪ registrace 2005 ▪ digit. seminář ▪ zprávy zpravodajů ▪ doplnění okr. zpravodajů ▪ o změně názvu kmene ▪ o přípravě WLŠ ▪ sestavení zkuš. komise ČZ a VZ ▪ webové stránky ▪ Kmen noviny ▪ různé.

▪ **Usnesení 13/01:** UNOS schvaluje zápis z jednání 11. NOS s výše uvedenými doplněními. Přijato: 7:0:0

▪ Informace: návrh VR na zřízení Skautského institutu.

▪ Termíny jednání : NOS: 7.-9. 4. Žďár n/Sáz.; 20.-22. 10. (místo bude určeno následně) - Kmen. porada: 26.-28. 5. Žďár n/Sázavou - UNOS: 31. 1.; 14. 3.; 16. 5.; 20. 6.; 12. 9.; 14. 11.; 5. 12.

▪ Počet registrovaných okresních zpravodajů OS je 51 (u 32 okresů doplňují KZOS).

▪ Seminář „Digitální technologie v junácké praxi“ konaný v Chrašticích 2005 byl účastníky hodnocen výborně, UNOS se k tomuto hodnocení připojuje a děkuje vedení tohoto semináře.

▪ Zpravodaj pro výchovu br. Fišera informoval o setkáních výchovného odboru a jeho kontaktech elektronickou poštou, uvedl stav připomínek k ŘVČČ, ke kterým UNOS uspořádal diskusi s výsledkem v následujícím usnesení.

Usnesení 13/02: UNOS pověřuje br. Köhlera a ses. Kaprálkovou, aby NJ tlumočili připomínky k ŘVČČ, zachovat stávající stav kvalifikace vedoucích klubů OS, diferencovat vůdc. zkoušky dle věk. kategorií a v důsledku toho zrušit zvl. OČK Čin. ZOS, aby instruktorská kvalifikace byla získávána pouze na ILŠ. Přijato: 7:0:0

▪ Diskuse ke změně názvu kmene: dosud jsou k dispozici celkem 3 stanoviska, br. Žáček uvedl stručně historický vývoj označování „oldskautů“ v Junáku, br. Rony přečetl svoji formulaci výzvy, kterou navrhuje zveřejnit.

▪ Br. Žáček informoval o přípravě WLŠ 2006 k dnešnímu dni je více než 30 zájemců.

▪ Br. Adamec informoval o zahraničních aktivitách kmene v roce 2005 (účast na zasedání v Grossarlu, Krakově, Lillehammeru a Chorzowě). V roce 2006 bude žádoucí opět účast v Grossarlu (zástupci viz usnesení 12.1. z jednání UNOS v Chrašticích), dále na setkání CZ-PL-SK na Slovensku, zasedání výboru středoevrop. subregionu ve Wildbad Rothenburg o.d.T. v SRN a je navržena návštěva Skautského muzea ve Vídni/Rakousko; existuje též nabídka účasti na zasedání západoevropského a jihoevropského regionu.

Usnesení 13/03: UNOS souhlasí s vysláním delegací: 2 osoby do Grossarlu, 9 osob na CZ-PL-SK a 2 osoby na jednání výboru SE subregionu v SRN s podmínkou finanční spoluúčasti delegátů. Přijato: 7:0:0

▪ Br. Stránský informoval o možnosti sestavení zkušební komise pro VZ a ČZ za organizace NOS, chybí nositelé OČK: hospodaření, psychologie a tělovýchova, po doplnění bude UNOS informovat.

▪ VRJ schválila návrh na zřízení HS Kmene dospělých, následuje předložení NJ.

▪ Zřízení HSKD vyžaduje ustavení rady v počtu 3 osob a Revizní komise v počtu 2 osob; br. náčelník nutně potřebuje návrhy z řad NOS.

▪ br. Žáček. informoval o stavu Kmenových novin a webových stránek obecně.

Zapsal: Vl. Jech; zápis hlasitě čten

Schválil Vl. Köhler – Mika v.r., náčelník kmene

ZÁPIS 14. zasedání užšího náčelnictva Kmene OS dospělých členů Junáka – svazu skautů a skautek ČR 31. ledna 2006 Praha

Přítomní: bratři a sestra: Adamec, Jech, Kaprálková, Köhler, Stránský, Žáček, **omluveni** Fišera, Kalenda, Kubát.

Průběh jednání NOS: ▪ zahájení ▪ zamyšlení ▪ schválení prgr. ▪ kontrola úkolů ▪ informace z NJ ▪ Kmenová porada ▪ návštěva franc. OS ▪ HS KD ▪ roverská porada ▪ zprávy zpravodajů ▪ novelizace ŘVČČ ▪ příprava WLŠ ▪ Statut ŽSx, MSx ▪ anketa ke zkrácení názvu kmene ▪ stav webových stránek a Kmenových novin ▪ různé.

▪ Informace br. náčelníka ze zasedání NJ. Podstatné záležitosti budou uvedeny v Kmenových novinách v rubrice Náčelnická pošta. Z dalších důležitých věcí zmínil schválení: ▪ rozpočtu Junáka na r. 2006 ▪ Organizačního řádu a systemizace Junáka ▪ Volebního řádu Junáka ▪ úpravy Revizního řádu ▪ návrhy na technické úpravy ŘVČČ ▪ Statutu Skautského institutu ABS jako zvláštní OJ ▪ Statut Hospodářské správy Kmene dospělých (HSKD) jako zvláštní OJ ▪ Valný sněm Junáka bude na jaře r.2008.

- **Kmenová porada** trvá plánovaný termín 26. - 28. 5. 2006 ve Žďáru n/Sázavou; na dubnovém zasedání ÚNOS musí krajští zpravodajové předat účastenské poplatky delegátů, aby bylo možno zaplatit za účastníky zálohu.
- **Návštěva francouzských OS** ve dnech 28. 4. – 9. 5. 2006. Přijede celkový počet 21 osob, klub oldskautů Hr. Králové, (ses. Nekolová) požádal o pomoc UNOS; nabídka programu: od 28. do 29. 4. 2006 v Praze a 30. 4. v Kutné Hoře a Chlumci n/Cidlinou s ukončením v Hr. Králové. V Praze, bude program zajišťovat br. Žáček (pouze pod podmínkou přítomnosti organizátora a tlumočnicka z Hr. Králové). Nabídka programu v Praze bude projednána s organizátorem.
- **Hospodářská správa Kmene dospělých.** Ke schválené HSKD probíhá registrace. Jelikož neexistují návrhy na členy rady a Revizní komise HSKD, upozorňuje náčelník, že NOS musí tyto členy jmenovat na svém zasedání v dubnu 2006.
- **ÚLŠ** dne 4. 3. 2006. UNOS deleguje kromě br. Köhlera a ses. Kaprálkové (z titulu jejich funkce) dále br. Žáčka, Fišeru, Stránského a K. Derfla.
- **5. roverská porada** se koná ve dnech 24. – 26. 3. 2006. Na jejich pozvání vyšle NOS 3 – 4 zástupce (br. Köhlera, Fišeru, další delegát bude určen dodatečně).
- **Zahranční akce** Delegace, která v Grossarlu zastupovala kmen, podala zahraničnímu zpravodaji prozatím ústní zprávu o úspěšném konání, jak je obvyklé u rakouských organizátorů. Schválená 3členná delegace kmene se připravuje na konferenci subregionu střední Evropa v městě Rothenburg n/T (Německo 30. 8. – 3. 9. 2006).
- **Výchovný odbor a Kruh LŠOS.** Vzhledem k novelizaci ŘVČČ je třeba, aby výchovný odbor a Kruh LŠOS vyvolaly širší diskusi a zpracovaly podrobné připomínky k tomuto řádu.
- WLŠ 2006** ve dnech 4.-8.5., 24.-27.8., 27.9.-1.10.2006. Br. Žáček jako schválený vůdce školy uvedl zásady projektu této LŠ, a programové bloky. Konání v Miletíně je pravděpodobné, „digitální víkend“ asi bude v Chrašticích i v Miletíně (počet počítačů na učebnách).
- **Úprava Směrnice o ŘZSx a Medaili MSx I. a II. stupně** Br. náčelník informuje, že podal VRJ návrh na doplnění směrnice o náležitostech návrhu na udělení vyznamenání o ŘZSx a MSx I. a II. stupně včetně odlišného formuláře návrhu.
- **Usnesení 14/01:** Na základě vysvětlení podrobností změn navržených br. Köhlerem ÚNOS schvaluje podaný návrh na úpravu „Směrnice o náležitostech návrhu na udělení vyznamenání“ o ŘZSx a Medaili MSx I. a II. stupně včetně odlišného formuláře návrhu. Přijato: 5:0:0
- **Statut ŘZSx a MSx.** Br. náčelník informoval, že stávající statuty převedl na požadavek VRJ do jednotné formy pro Junáka a upravil terminologii v souladu s novým Organizačním řádem. Tyto úpravy postupují do schvalovacího procesu. Kromě úpravy terminologie byly zapracovány úpravy, schválené 22. 10. 2005 na jednání NOS.
- **Návrhy na vyznamenání.** Náčelník obdržel několik iniciativ k udělení vyznamenání, o kterých bude dále jednat dle platných pravidel. Řádný návrh na udělení ŘZSx pro ses. Janu Pražákovou br. náčelník předá senioru Sboru nositelů.
- **Anketa ke zkrácení názvu kmene.** UNOS konstatoval, že k datu uzávěrky, tj. k 25. 1. 2006, byl tento stav: **pro změnu** jsou 3 kraje, 2 kluby, 8 jednotlivců, **proti změně** 2 kraje, 1 okres, 1 klub a 1 jednotlivec, „nevyhraněné“ stanovisko mají 2 jednotlivci.
- **Stav webových stránek kmene a KN.** Br. Žáček upřesnil současný stav webových stránek kmene a upozornil, že webové stránky Junáka mají novou adresu: <http://křižovatka.skaut.cz>; Do KN očekává příspěvky např. k tématům: upřesnění počtu členů a klubů kmene, zprávu o Grossarlu 2006 apod., do „náčelnické pošty“ k novým předpisům Junáka, gratulace, vzpomínky a kulturní akce, významné pro náš kmen. KN budou mít další nepravidelnou rubriku s informacemi o SI a ÚSA. Druhá část Ročenky kmene vyjde jako příloha KN. Jedná se o možnosti vkládání fotografií, barevných příloh, příp. obálky KN.

Zapsal: V. Jech , zápis přečten a přijat: 5:0:0

Vladimír Köhler – Mika v.r., náčelník kmene

100. VÝROČÍ

založení světového skautingu

36 milionů skautek a skautů ze 216 zemích světa oslaví toto výročí. Stane se tak dne 30. 6. 2007. Připomenou si den, kdy se na malém ostrůvku Brownsea Island u jižního pobřeží Anglie pod vedením Roberta Baden-Powella konal tábor chlapců z Londýna, pocházejících z různých

společenských vrstev. Dnes k tomuto hnutí dětí a mládeže patří skauti a skautky všech barev pleti a mnoha náboženství a národností.

Motto oslav zní: „Jeden svět - jeden slib.“

Oslavy budou mít jednak celosvětový scénář s vyvrcholením na 21. světovém setkání a také různé národní programy.

1. srpna zazní, po vzoru prvního tábora, signál z rohu antilopy Kudu při rozbřesku nejen na samotném světovém jamboree, ale i v zemích, kde aktivní skauti a skautky i jejich příznivci budou toto výročí slavit na svých setkáních. Tím bude zároveň zahájeno druhé století trvání skautingu ve světě.

21. světové jamboree se bude konat na území zvaném Hylands Park u města Chelmsford v hrabství Essex, a to od 27. července do 8. srpna 2007. Očekává se účast asi 40 000 skautů a skautek, kteří budou ubytováni v obrovském stanovém táboře, jež má zabírat 400 hektarů kopcovitého prostoru, v němž se střídají lesíky s loukami. Lokalita leží 50 km severně od Londýna (hodinu jízdy autem či 1,5-2 hodiny jízdy od londýnských letišť).

Po ukončení světového jamboree hostitelé nabízejí pobyt několik dní u skautů a skautek ve Velké Británii a rovněž návštěvu Brownsea Island.

Z informace uveřejněné v rakouském oldskautském časopisu

„Der Gildenweg“ č. 4/2005 vybral a přeložil:
Kamzík

INSPIRACE

Ve dnech 28. - 30. července 2006 organizuje rakouský tým pro rodinný skauting pod vedením Gernota Hauera tábor.

Ten se koná na skautské základně, náležející skautům a skautkám ze Salzburgu. Adresa je: Lipplgut Pfaffing 5, 5120 Haigermoos (nedaleko St. Pantaleon). Tato lokalita je v oblasti trojích hranic: Horního Rakouska, Salzburgska a Bavorska (viz též)

www.lipplgut.at

O rakouském rodinném skautingu lze nalézt informace na

www.familyscouting.at

POHLED PŘES PLOT

ke sousedům

Rakouská národní gilda (obdoba našeho kmene oldskautů) udílí každoročně ceny jednotlivým klubům (gildám) za obzvláštní aktivity ve třech oborech jejich činnosti:

- sociální činnost
- kulturní činnost
- podpora skautského hnutí.

Stojí za mimořádnou pozornost, jaké aktivity byly oceněny v oboru **sociální činnosti** za rok 2004:

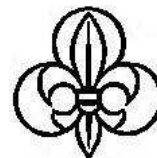
První cena byla přiznána současně 2 klubům. Klubu „Baden“, který z výtěžku prodejní akce podpořil aktivity svého člena, srdečního chirurga prof. G. Wolleneka, který zdarma prováděl srdeční operace u dětí v Sarajevu a zaškoluje tamější lékaře. Vedle toho klub poskytl výtěžek ze sbírky při rozdělení Betlémského světla na akci Pomoc Rumunsku.

Krom této aktivity klub uspořádal zájezd pro seniory, nečleny klubu, do Waldviertlu a finanční pomocí přispěl pro nevidomé osoby. Další cena byla přiznána klubu „Grün-Gold Linz“ za započítání společného projektu (s charitou) pro Afghánistán. V něm má být vybudována v Kundusu mateřská školka, základní škola pro 200 chlapců a děvčat a výrobní hala pro podnik na zpracování textilu. Klub nabídl pro tento projekt krom finanční pomoci i pracovní síly.

Nestálo by za to i pro naše oldskautské kluby, a celé oldskautské hnutí, vzít si z těchto aktivit našich sousedů inspiraci a příklad ?

Z časopisu rakouských oldskautů „Der Gildenweg“ č. 4 /2005.

Vladimír Kopřiva - Vlk

38. EVROPSKÉ FÓRUM

Grossarl

Ve dnech 14.-21. ledna 2006 se malebná alpská vesnice Grossarl opět rozezněla mnoha světovými jazyky. Sjelo se tam na 240 dospělých skautek a skautů z 19 zemí, aby společně strávili týden s pestrým programem, zaměřeným na skautské, kulturní, sportovní a poznávací aktivity a aby se potěšili prostou skutečností, že jsou spolu. Norští manželé Live a John Erikovi se tohoto setkání zúčastnili už po dvaadvacáté. Pro ně, jakož i pro mnohé jiné účastníky, se Grossarl stal jejich životním stylem. Tak jako každoročně přicházejí Velikonoce, Vánoce a rodinné narozeniny, tak pro ně také přichází i Grossarl. Nejpočetnější (40) zahraniční delegací byli tradičně Dánové. Nás reprezentovaly sestry Jana Skácelová z Hradce Králové a Alena Mašková z České Třebové.

Evropské fórum bylo slavnostně zahájeno v místním kostele. Dvojice z každé delegace zapálila velkou svíci s barvami své vlajky. Mladý akordeonový orchestr z nedalekého Halleinu doprovázel celý ceremoniál, při kterém se mnozí účastníci pyšnili svými národními kroji. Při nedělní mši pak zpíval sbor ze známého sportovního střediska Bischofshofenu. Tradičního přivítání na náměstí se tentokrát nemohla zúčastnit krojovaná dechová kapela, neboť hudebníkům v silném mrazu hrozilo nebezpečí poranění rtů. Zato Spolek ostrostřelců to všem vynahradil přidáním třetí salvou a místní farmáři předvedli umění ovládat své biče v rytmu.

Téma letošního fóra bylo „Cesty k míru“. Tomu odpovídala i velmi zajímavá výstava o neúnavné rakouské propagátorce mírových jednání známé jako Bertha von Suttner, která právě před sto lety obdržela jako první žena Nobelovu cenu míru. Pro nás bylo velkým překvapením, že na

výstavních panelech byl výklad nejen v němčině a angličtině, ale též v češtině, protože Bertha byla z rodu Kinských a narodila se roku 1843 v Praze, v paláci na Staroměstském náměstí. Odbornou úvahu o současném mírovém hnutí přednesl ve večerním programu prof. König. Modlitbu za mír pak pronesl člen každé delegace ve svém rodném jazyce v parčíku u plastiky Skautský pozdrav. V češtině zazněla slova Modlitby, zazpívané v oněch pohnutých dnech Martou Kubišovou.

Bohatý program byl letos ovlivněn spoustou sněhu, silnými mrazy i jasným slunečním svitem. O to větší půvab měly procházky zasněženými údolími i náročnější výlety k farmářům na okolních strmých svazích. Skvělé podmínky byly pro výcvik chůze na sněžnicích, pro soutěže v metané i pro veselé sáňkařské závody s naší účastí vysoko nad Grossarlem. Naše delegace rovněž zanechala viditelnou stopu na speciální pokrývce prezentované členkou světového výboru ISGF Kanadankou Lindou Bates, když na ni umístila českou oldskautskou nášivku a přispěla 5 euro do připojeného fondu na podporu rozvoje skautingu v rozvojových zemích.

Naše skautské závody nám připomněla tzv. rally, kdy družstva složená z různých národností plnila společně rozmanité úkoly v ulicích Grossarlu, jako zjišťování různých údajů, orientace, a dokonce i upletení turbánku. V této dovednosti vynikla Alena, a pomohla tak družstvu, ve kterém jsem byla i já, k získání 1. ceny.

Nelze vylíčit všechno, co jsme na tomto setkání prožily, ale za zmínku ještě stojí náš celodenní zájezd do Salzburgu, kde jsme všichni vychutnávali atmosféru blížícího se 250. výročí narození W.A. Mozarta. Nezapomenutelným zážitkem pak bylo zejména představení v tradičním loutkovém divadle, které uvedlo části tří

Mozartových oper, nazpívaných předními umělci.

Naposledy jsme se všichni sešli v pátek večer na skvělém koncertu smíšeného sboru Vídeňské university. Pak už jsme jen v gilwellském kruhu zazpívali Píseň na rozloučenou a řekli si „Na shledanou v Grossarlu v lednu 2007“.

Pevně doufám, že i na příštím setkání budou přítomni reprezentanti našeho kmene dospělých. Pro povzbuzení bych chtěla upozornit na velkou změnu od své předchozí účasti na evropském fóru v roce 1998. Současný mladší organizační tým pod vedením Gerti Jensen při komunikaci už nepoužívá jen němčinu; veškeré informace jsou podávány jak v německém, tak v anglickém jazyce.

*Jana Skácelová-Pam
Klub OS Hradec Králové*

Poprvé u Grossarlu

Chtěla bych se podělit o své dojmy z 38. setkání oldskautů a oldskautek v rakouském Grossarlu. Nabídku účasti jsem dostala již v létě a dlouho jsem zvažovala, zda ji mám přijmout a zda se mám vydat na pro mne tak dobrodružnou cestu. Jsem však ráda, že jsem nakonec našla odvahu a výpravu do Alp absolvovala. Bylo to mé první putování na mezinárodní setkání, první v mém šedesátiletém skautování.

Sobota 14. ledna byla naším prvním cestovním dnem. Do Grossarlu jsme dojeli v odpoledních hodinách. Uvítalo nás městečko sevřené alpskými velikány, celé ozářené sluncem. Organizační tým rakouské gildy nám již předem zaslal informace o ubytování, stravování a celém programu. Po příjezdu jsme se na místě přesvědčili, že co bylo psáno to se uskutečnilo. Pracovníci kanceláře Fóra nás

vřele přivítali, upřesnili informace a pozvali na první program toho dne. Na tak dobře organizované akci se hned cítíte lépe.

Nastal týden plný nezapomenutelných zážitků: koncerty, přednášky, procházky po okolí, sánkařské závody, výstavy, poznávací hra po městě a návštěva Divadla marionet v Salzburgu.

A co bylo nejdůležitější? Poznání spousty přátel smýšlejících stejně jako vy. Každá taková cesta přátelství je pro člověka obohacující. I přes všechny potíže našeho věku stojí za to. Jeďte do Grossarlu! Pozvánka platí i pro příští rok, kdy se bude slavit sté výročí založení skautingu.

*Alena Mašková
klub OS Česká Třebová*

INDICKÉ NÁRODNÍ jamboree

Osmdesát šest členů Asociace indických dospělých skautů a skautek se významně podílelo na 15. indickém národním jamboree, konaném ve dnech 16.-22. října 2005 v Haridwaru, ve státě Uttaranchal. Obrovské stanové město Neel Dhara vyrostlo na písčitém břehu řeky Gangy za podpory místní vlády. V samém středu této stanové aglomerace Asociace vybuodovala Středisko A-Z, poskytující materiální a instruktážní zázemí pro všechny účastníky jamboree. K dispozici byly šicí stroje, žehličky, náradí a instrukce pro přihlášení do různých soutěží. Tužky, pastelky, papír, špendlíky, knoflíky, provazy a mnohé další pomůcky byly poskytnuty zdarma. Středisko mělo rovněž výchovné oddělení, šířící informace o prevenci nákazy malárie a AIDS.

Za předsednictví prezidenta asociace V. Rajaramana se ve středisku A-Z uskutečnil seminář na téma Ochrana životního prostředí prostřednictvím

skautingu. Velkou pozornost vzbudila rovněž výstava fotografií, zachycujících činnost indických dospělých skautů a skautek. Ačkoliv zpráva neuvádí počet účastníků tohoto jamboree, poukazuje na tisíce dětí a skautských činovníků, kteří Středisko A-Z využili. Stručná poznámka se jen zmiňuje o celkovém počtu členů Indického svazu skautů a skautek rovnajícímu se dvěma milionům.

V podvečer předposledního dne Asociace uspořádala ve Středisku A-Z tradiční skautský táborový oheň zaměřený na zájmy dospělých skautů a skautek. Vyvrcholením jamboree pak byl velký táborový oheň s bohatým programem, odrážejícím pestrou činnost mladé indické skautské generace.

Ze zprávy indického zahraničního zpravodaje ISGF Surendry Agarwala vypracoval

Jan Adamec-Tarzan

Z KLUBŮ

Z PRAŽSKÉ DRUŽINY SO

Předuánoční posezení

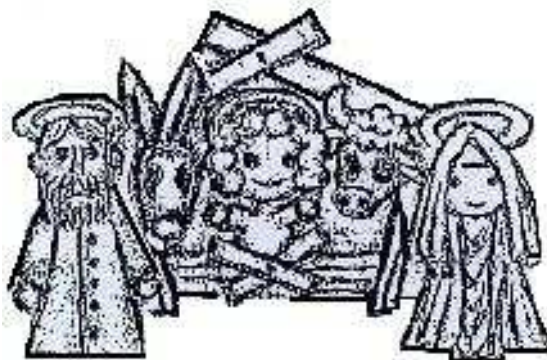
(14. 12. 05) Část účastníků se tradičně vydala do Šárky k naší borovici, aby na ni zapálili svíčky a zazpívali nějakou koledu.

Ostatní se v sídle domácích, holešovických skautů a skautek pustili do přípravy stolů v jejich klubovně. Goge s holí přivítal Atry do „klubu třínohých“. Stoly se začaly plnit cukrovím, perníčky, ovocem, štrúdlm, svíčkami. Příchod „šáreckých“ byl oslaven horkým čajem. Sešlo se nás čtrnáct, nejdříve jsme oznámili všechny ty, co nemohli přijít a omluvili se: Jiřinka

Šetková, Mirek Brich-Rony, Mirek Pergler-Dany, J. Souček-Ďábel a br. Konečný. Po krátké organizační informaci nás seznámila ses. Bouzková s dopisem od naší chovanky Sarithy z Indie.

Gog seznámil s prvními přepsanými příspěvky do „Skautské paměti pražské družiny SO: Co nám dal skauting od br. M. Perglera, Byla jedna hájovna od br. M Vosátky-Grizzlyho, O lidské krutosti od J. Šetkové, Vzpomínky na schůzky s Čochtanem od J. Žáčka-Goge. Další účastníci přislíbili své příspěvky: ses. V. Janovská o Srní 1948, dopisy od Sarithy ses. Bouzková a seznam členů družiny ses. Hrušková.

Čtení otevřelo „vzpomínání“, br. Strauch vyprávěl zajímavou příhodu o vydrách, kterou napsal na LŠ br Wanagu, skautský spisovatel, vlastním jménem Stanislav Vydra. Další pozornost jsme věnovali skautským tiskovinám. Na pěkný článek „Soutoky“ nás upozornil br. Skála-Atri v časopise 35. stf. LOKALI o roverském kmenu. Gog nás seznámil s právě vytvořenými webovými stránkami kmene dospělých a nabídl na nich místo družině.

Br. Pechar-Pluto nám rozdal vlastnoručně vyrobený minizpěvníček s koledami, vyzdobený kresbami betléma, a rozezněl kytaru. První pokus se nám nevyvedl, zahrál na „Nesem vám noviny“ melodii na Rožnovské hodiny. Po odzpívání několika koled podle zpěvníčku jsme si s chutí zavzpomínali několika písničkami typu „My pluli dál a dál“. Nezůstalo jen při

zpívání, zaznělo nakolik vzpomínek na doby, kdy ani písničky nesměly znít na plné kolo. Posezení jsme zakončili písní „Proč se máme rozloučit“ v gilvetském kruhu. Na shledanou, bohatého Ježíška a hodně zdraví do příštího roku znělo při rozcházení.

Únorová schůzka

(8.2.06) Schůzka se konala v zasedací síni PRJ. Sešlo se 24 členů, rádkyně Lin zahájila přivítáním, po zazpívání prvé sloky skautské hymny požádala o chvíli ticha za zesnulou ses. Jarku Peškovou. Následovalo slavnostní přijetí nových členů družiny a předání dekretů a stužek. br. Vladislava Jecha-Kamzíka (1939) a br. Josefa Jedličky (1937). Poté vyčarovala hezkou kytičku a předala ji Vlastě Páleníkové, která bude mít za necelý měsíc velmi kulaté narozeniny, pamatuje vznik naší republiky. Zakončila své vystoupení oznámením koncertu (21.5. ve 14 hod) v Deylově konservatoři a pozvánkou na setkání ke dni 22. února, které se koná 25.2. na Vyšehradě. Br. Peroutka se pochlubil, že má na tento den (2005) radioamatérskou trofej, „potvrzení“, že korespondoval s anglickými skautkami.

Slova se ujal podrádce družiny br. Julek Müller, který věnoval zbytek oficiálního programu problematice Historické komise Junáka, které je předsedou. Seznámil nás se způsobem práce v této bohubilé činnosti a vyzval přítomné, zda nevědí o někom, kdo by byl ochoten omladit komisi, aby mohla nadále pracovat na historii Junáka. Na závěr oznámil, že ústředí v současné změně organizačního řádu a uspořádání Junáka vytvořilo Skautský institut, který bude zahrnovat HKJ, Ústřední skautský archiv (USA) ústřední knihovnu a připravované „ústřední skautské muzeum“. Br. Müller

vyjádřil obavu, zda bude toto seskupení schopno věnovat dostatek péče historii.

Br. Žáček seznámil se stavem přípravy sborníku skautské paměti naší družiny, kterou jsme se nedávno rozhodli uspořádat. Přesto, že skeptici měli obavu, zda nezůstane pouze u příslibů, všechny nabídnuté příspěvky byly předány. Gog nabídl pro příští schůzku družiny připravit předběžný výtisk doposud získaných příspěvků, a tak motivoval zájem o další doplňování. Nechal kolovat kroniku letních setkání 1. klubu OS Přátelé Vatry jako vzor budoucího sborníčku. Požádal o spolupráci kreslířů a doporučil na květnové schůzce pořídit fotopřílohu; další příspěvky přislíbili br. Müller, Korecký a Jech.

Ve velmi bohatém „Různém“ vystoupil br. Peroutka. Upozornil nás na potíže s vyhledáváním historických pramenů pro připravovaný almanach.

Potřebná data byla původně uložena ve sbírkách roztockého muzea, které tehdy spravoval ředitel, br. Jiří Bajer, kterou v době normalizace „zlikvidovali“ tehdejší „vládci“. Mnoho předmětů, zejména odznaků se později objevilo na burzách sběratelů.

Dále nám ukázal čapku-lodičku, dávné „legendy“ skauta a příslušníka čs. odboje Jana Smudka, kterou by rád předal třeba do sk. muzea. Gog využil jeho znalosti, aby jej vyzval přispět nějakou vzpomínkou do družinového sborníčku.

Gog se dotázal, zda někdo nezhlédl projekci skautského filmu, „Skaut má nahá kolena“ promítaném v kině Aero na Žižkově. Pokusíme se získat záznam a promítnout si jej.

Zazněl dotaz i na to, zda je pravda, že skončil na PRJ br. Tomáš Szennai-Tom-Set. Odpověď, bohužel ano.

Ses. Housková, se optala na způsob vstupu na webové stránky kmene, adresa je:

www.skaut.cz/kmendospelych

Řeč se také stočila na Štiřím a na nekonečný boj Junáka o náhradu.

Dozvěděli jsme se, že poslední rozloučení se ses. Jarkou Peškovou bude 10. února ve velké obřadní síni krematoria v Praze, Strašnicích. Věvec zajišťuje oddíl.

Sborníček skautské paměti

Na pravidelné schůzce (12.10.05) Pražské družiny SO podala rádkyně ses. Libuše Amlerová-Lin návrh, aby oddíl začal pracovat kromě vlastní tradiční kroniky ještě na kronice, resp. na jakési sborníku. Jako důvod udala „aby po nás něco zbylo“, abychom se navzájem lépe poznali“. Rozvinula se dost široká rozprava, padlo mnoho návrhů. Ti nejvýznamnější se snažili navrhnout náměty a formu jednotlivých příspěvků.

Dohodli jsme jaké by články mohly být. Vzpomínky na události, na osobnosti související se skautováním, příhody, události, zvyklosti apod. A Jaké by neměly být. V žádném případě to nemají být pouhá curricula vitae.

Dodatečně bylo navrženo příspěvek br. M. Perglera – Danyho „Co nám dal skauting“ použít do úvodní části, protože svým obsahem dobře vystihuje záměr „pamětní knihy“.

Obdobně byl přijat návrh získat do úvodu seznam původních (zakládajících) členů Svojsíkova oddílu. Souhrnné zpracování příspěvků na počítači nabídl br. Jiří Žáček-Gog.

Dále bylo navrženo:

- Připojit dokumenty o vytvoření SO, případně programové prohlášení apod.
- Požádat některé pamětníky i mimo družinu o jejich příspěvky

- Připojit seznam členů Pražské družiny
- Případně připojit zápisy ze schůzek uveřejněné ve Kn nebo jinde (cca 20 stran)
- Připojovat vzpomínky na zemřelé členy
- Připravit „vkladatelnou“ fotopřílohu

VÁNOCE ÚSTECKÝCH OS

Vánoční posezení ústeckých oldskautů a jejich přátel u betlémského světýlka se už pomalu stává tradicí. I letos jsme se sešli v hezky upravené sklepní klubovně YMCY v klášteře sv. Vojtěcha. Vlastní vánoční stromek bohatě ozdobený, pohodlná křesla do kruhu, tiché vánoční melodie a hlavně příjemné teplo. To bylo prostředí, kde jsme se 22. prosince letošního roku opět po roce potkali s betlémským světlem a přáteli. S Karlem Poláčkem řečeno bylo nás osmnáct, my co spolu „oldskautujeme“. Návštěvou nás potěšili spolehliví přátelé z Lovosic, přijel i bráška z Teplic a hostem z daleka byla sestra Věra Janovská z Prahy. Ani naše příznivkyně, známá ústecká publicistka paní Peterková nechyběla. Jediný kdo chyběl, byl momentálně nemocný vůdce klubu bratr Mikule-Želva. Toho ale plnohodnotně zastoupil a celé posezení k dobrému konci dovedl jeho zástupce, bratr Hermann-Arník.

V odpoledním programu se vystřídalo poutavé povídání paní Peterkové o staročeských vánočních zvycích, pozdravy hostů. O tom, co právě hýbe naším kmenem vyprávěl náš krajánek bratr Janata, od něhož pak bratři Borský a Pícha dostali neobvyklou vánoční nadílku. vyznamenání Syrix. A potom se už jenom povídalo, vzpomínalo, lehounce připíjelo roudnickým zámeckým. Ozdobou našeho setkání byl bohatý studený bufet a vánočně cukrářský pult sestry a bratra Valachových. Však se mnozí kolem nich ometali až nezřízeně. „Technicko hospodářského zajištění“ vánočního klubového posezení se brilantně a se ctí zhostil bratr Smejkal-

Mydlinka, který k tomu ještě stihl sklep-mistrovat a vařit voňavou kávu.

Naše vánoční setkání končilo, jak jinak, v gilwelském kruhu. A do tónů písně Auld Lang Syne jsme si slíbili nashledanou ne za rok, ale už za necelý měsíc, tentokrát na valné hromadě klubu OS 003 Ústí nad Labem.

Nazdar a všem dobrý nový rok!

TWINNING *oldskautské přátelství*

přerůstá do dalších generací

Anglická oldskautka Beryl, se kterou mě pojí dlouholeté skautské přátelství zvané „twinning“, opět zavítala do naší republiky. Vloni se aktivně zúčastnila našeho letního oldskautského tábora v Pařezské Lhotě, zatímco letos v lednu přijela spolu s dalšími čtyřmi členy své rodiny na týdenní pobyt ve Špindlerově Mlýně. Ani její syn a dcera, ani zeť a vnuk nebyli v Krkonoších poprvé. Jsou dobrými přáteli mé dcery žijící ve „Špindlu“. S Beryl jsme za slunečného a mrazivého počasí chodily na výlety, zatímco dvě mladší generace společně lyžovaly. Sedmiletý Alex se kromě toho zúčastnil celodenního vyučování v místní škole, kde k údivu svých dočasných spolužáků spořádal ve školní jídelně pěknou porci „vepřo-knedlo-zelo“. Slíbil, že po svém návratu domů přednese ve své třídě referát o svých zážitcích z neobvyklého dne v české škole i ze zasněžených svahů českých hor. Není to pěkný příklad, jak mezinárodní skautské přátelství může zapustit kořeny i v našem osobním životě?

Jana Skácelová - Pam

MAGNETOVÁ HORA

tradiční a výroční výprava

Bývá povánoční doba v bílém, jak se sluší na ten čas, ale ta letošní byla opravdu štedrá. Pro někoho až příliš. Přesto neodradila třiatřicet účastníků skautského tradičního pochodu na Melechov (709 m n.m.).

Sešli se tu z Kutné Hory, Světlé, Havlíčkova Brodu i Prahy a také z Ledče, pro které to byl již čtyřicátý ročník. V té řadě roků nebyly podmínky vždy ideální, ani doba nebyla skautům příliš nakloněna, ale letošní celodenní výprava přesto byla výjimečná. Takové malé jubileum ledečských old-skautů.

Ve Smrčné, tam kde na Sázavě začínají „Stvořidla“ a řeka odtud utíká pod Rodrigovou skálou pověstným Rejžákem, a dole mívá Foglarovu Sluneční zátoku, se sešlo třiatřicet účastníků. Každý z nich jistě odpočítával svoje ročníky svého „Melechovského pochodu“, pro nás z Ledče to však byl už čtyřicátý. Pro mnohé představovala cesta vzhůru ještě neodhalené tajemství: jak asi bude tam nahoře?

Už nad poslední chalupou jsme začali zapadat do hlubokého sněhu, který místy dosahoval téměř ke kolenům. Dál, kolem starého, důvěrně známého „krále melechovských buků“. Pak poslední strmé stoupání ke studánce pod rozhlednou, dříve cíl každoročních výprav, ale pokračuje se dál, k rozhledně. Jen pro ledečské OS tu byla zastávka. Čtyřicátá. Ostatní zatím došli k rozhledně. Bývala tu kdysi dřevěná, ale stromy jí přerostly a teď tu stojí věž z betonu. Mívali ledečští skauti od ní klíč, dole stávala chatka, cíl častých výprav. V zimě sem každý pátek putovala hlídka a v rozhlase se poté ozvalo i sněhové zpravodajství z Melechova. Následovala

padesátá léta a skauti přišli nejen o chatku, ale i o ten klíč.

Pro ledečské oldskauty, i kdyby to bylo jen pro toho jediného, který nevynechal žádný z těch čtyřiceti ročníků, stále zůstává Melechov „Magnetovou horou“, místem už celých šedesát let spojeným s tradicí a pamětí těch, kteří před šedesáti lety sem chodívali a od roku 1966 celých čtyřicet let tu nacházeli ozvěnu i odraz tváří těch, kdo sem už nikdy přijít nemohou. Bodík, Orel, Střecha, Absolon, Bzučák.

Bylo snad možné nejít?

St. Kovařík-Sonny

MACTE ANIMO

poděkování za službu

V Západočeské oblasti Bílého Orla je již tradicí udělovat za významné skutky, zásluhy, příkladnou, prospěšnou skautskou činnost oblastní vyznamenání osobnostem i jednotkám. Řada skautů i význačných osobností je již jejich nositelem.

Na prosincovém kolegiu oblasti BO byla vyznamenána řada skautů a skautek Plzeňského i Karlovarského kraje a dalších hostů. Vyznamenáním, Čestný štít Bílého Orla byla oceněna střediska klatovských skautů, skautek a klubů oldskautů. Čestný štít byl rovněž udělen i 53. OS klubu Plzeň za dlouholetou věrnost našemu hnutí a spolupráci s mladou generací.

Oblastní zpravodaj br. Dan navrhl a zpracoval nejvyšší stupeň oblastního ocenění, a to Řád Slunce. Označení řádu vychází z kruhového tvaru zlatého řádu Bílého Orla 1. stupně. Kruh ohraničený lipovými listy, s naznačenými paprsky slunce je vyplněn jasně modrou siluetou nebe. Řád je zavěšen na stuze se štítkem a nápisem, individuálním pro každý předávaný řád. Dekret stvrzuje příslušnost k řádu.

Prvním vyznamenaným Řádem Slunce se stal br. Jan Kacerovský-Akéla, skautská osobnost oblasti BO, vůdce LŠ ŠIWO, učitel a vychovatel mladých lidí ve skautském hnutí.

Řadu blahopřání, stisků levice i uznání za jeho celoživotní skautskou činnost připomíná i nápis na zlatém štítku Řádu Slunce:

MACTE ANIMO – ZDAR TVÉMU ČINU

Dne 15. února t.r. byla, primátorem města Ing. Kalousem. br. Akélovi předána na plzeňské radnici Pečeť města Plzně za jeho činnost ve skautské organizaci, za několikanásobné vedení zpč. jamborée i jiných velkých akcí. Několik zástupců skautů v krojích pomohlo překlenout br. Akélovi trému a dojetí tohoto slavnostního okamžiku.

Blahopřejeme!

A. Skřivan-Monti, krajský zpravodaj OS

VÝPRAVA KOLÍNSKÝCH OS

na Sedlčansko a Příbramsko.

(Došlo po uzávěrce) Plni odhodlání jsme se my, oldi a oldky kolínského klubu OS, vydali 22.9.05 na výlet do krásné přírody a za historií minulou i nedávnou. Cestu připravil a zorganizoval bratr Beránek-Vlk, sehnal levnou cestovku a malý autobus naplnil 15 již dosti postaršími cestovateli. Vyrazili jsme po 7. hodině směr Český Šternberk, Divišov, Bystřice, a dále směr Sedlčany a Příbram.

První zastávka ve Vrchotových Janovicích. Přijeli jsme brzo, takže jsme si mohli prohlédnout okolí a dát si svačinku v příjemné kavárničce na nádvoří zámku. Střídání majitelů zdejšího sídla zanechalo během let stopy na budovách: z tvrze renesanční zámek později barokně přestavěný a neogoticky upravený. V přilehlém rozsáhlém parku, nazývaným „Malé Průhonice“, spočívá i poslední

majitelka Sidonie Nádherná, která sem do svého rodiště byla převezena z Anglie. V zámku je v současnosti několik expozic: Společnost v Čechách v 19. stol., České zvonařství, pamětní síň R. M. Rilkeho a A. Krause, přítel majitelky.

Pokračovali jsme v cestě do Příbrami. Cestou jsme si připomněli jižním směrem se nacházející Martinice, kde v okolí stával v letech 1929 a 1930 skautský tábor vedený J. Foglarem.

Před Sedlčany jsme z autobusu viděli zámek Červený Hrádek. Připomněli jsme si, že v jeho parku stojí od roku 1939 skautská základna, dnes PLŠ. V r. 1969 zde vedl 1. PLŠ Dr. Karel Skála-Číl, v r. 1998 se zde konala 1. LŠOS.

V Příbrami se nám věnoval Vlkův kamarád, místní rodák bratr Mánek. Seznámil nás s okolím města a doprovázel nás po našem putování. Vyšplhali jsme se na Svatou Horu, prohlédli baziliku a obdivovali celou tu krásu maleb i stavitelství. Byli jsme plni hezkých dojmů a dobré nálady. Další část naší expedice byla již chmurnější. Po návratu do Příbrami jsme si prohlédli v „Zámečku“ muzeum III. odboje. Zde nám průvodcem byl ředitel, bratr Zahradka, který byl v padesátých letech několik let vězněn. Vyprávěl nám nad vystavenými vzácnými dokumenty a exponáty o vlastních zkušenostech a o všem, co se v době panování komunistů v Příbrami dělo. A tak již příslušně poučení jsme se přesunuli do památníku Vojna, nalézajícím se u Lešetic, 5 km západně od města. V tomto obnoveném památníku komunistického koncentráku jsme si znovu uvědomili, jak krutý režim zacházel s vlastními lidmi, nespravedlivě odsouzenými i neodsouzenými, a přinutil je pracovat v uranových dolech. Návštěva tábora v nás zanechala hluboký dojem a přesvědčení, jak je potřebné si připomínat naši

nedávnou krutou minulost a seznamovat s ní mladší generaci, aby se nezapomínalo. Tábor je rekonstruktovaný, památník byl otevřen letos v květnu. Původní zařízení a své vzpomnutí na život v tomto lágru popsal ve 3. čísle KN barvitě bratr Moravec-Kudla, jeden z prvních muklů, kteří v táboře vystřídali německé zajatce, a jeden ze dvou dosud žijících „chovanců“.

Při zpáteční cestě jsme se stavili na hrázi Orlické přehradě a v Krásné Hoře nad Vltavou. Přes Sedlčany jsme se, plni dojmů a v pořádku, večer vrátili domů s předsevzetím, že obdobný zájezd na památná místa musíme zopakovat.

Beránek-Vlk a Strnad-Miki

V LOVOSICÍCH O ČÍNĚ

(6.10. 05) Besedy se zúčastnili zástupci klubů oldskautů z Benešova nad Ploučnicí, Děčína, Lovosic a Ústí nad Labem. Zapálením symbolického ohně bylo setkání zahájeno.

Sestra JUDr. Benešovská-Uška z Litoměřic navštívila v minulém roce Čínu a o své dojmy, na pozvání, se přijela rozdělit do Lovosic. Po občerstvení, které připravily oldskautky z Lovosic, počala své vyprávění.

Nejprve nás seznámila s trasou, kterou absolvovala. Zmínila se všeobecně o Číně a pak se rozhovořila o zajímavostech, které zhlédla. Zde se zmíním jen o některých zvláštích. V Číně, státu s nejstarší kontinuitou na světě, došlo k vrcholnému rozkvětu v době, kdy u nás vládl Sám (623-658 n.l.). Vynalezli papír (105 n.l.), střelný prach, který používali na ohňostroje. V Evropě použil střelný prach poprvé Žižka. Poukázala na tolerantnost a existenci tří hlavních náboženství, taoismu, buddhismu a konfucianství. Uvedla, že čínský admirál Cheng Che již před Kolumbem (1405 n.l.) vedl námořní

výpravu do Afriky, jejímž cílem nebylo dobývání území, ale získání poznatků a výměnný obchod.

Poukázala také na to, že devítka je pro Číňany astrologickým číslem, a že císařský palác má 9 999 místností. Překvapilo nás, že v Číně existuje oblast, kde dosud panuje matriarchát. Navštívená místa dokládala fotografiemi.

Bylo toho mnoho k poslouchání, vše se nedá vypsat. Za své živé vyprávění sklidila velký potlesk. Po rozloučení jsme se rozjeli do svých domovů.

V. Mikule-Želva

NA POZVÁNÍ V ROUDNICI n.L.

(22.11.05) Sešli jsme se na pozvání spolu s lovosickými u oldskautů ve Skautském domě v Roudnici nad Labem. Po zahájení hymnou a přivítáním bratrem Karlem Snětinou-Kájou jsme zhlédli diafilmy br. Borského-Bóry o šumavské přírodě a ze skautských táborů dívčího oddílu z Lovosic z let jeho založení a z let 1968 - 1970. Jaký to byl rozdíl! Skautky, které na táboře byly, vzpomínaly na příhody, které prožily. I na dobu, kdy se skautování musely na přechodnou dobu vzdát. Po občerstvení, (káva, čaj, zákusky a párky) jsme si zazpívali skautské písně s doprovodem na elektronický klavír. V průběhu večera nám br. Snětina předal brožurku Boj o český skauting od Ladislava Ruska-Šamana. S přibývajícím večerem a po uzavření besedy jsme se rozloučili gillwelským kruhem. Ještě před rozchodem byl podán návrh scházet se obdobně, každoročně, vždy v místě jiného klubu.

V. Mikule – Želva

PRO ZAMYŠLENÍ

NEMĚLI BYCHOM ZAPOMÍNAT

Dne 16. ledna 1969 se na Václavském náměstí upálil Jan Palach, a zanechal dopis s výzvou, která měla vyburcovat národ.

Dopis Jana Palacha

Vzhledem k tomu, že se naše národy ocitly na okraji beznaděje, rozhodli jsme se vyjádřit svůj protest a probudit lid této země následujícím způsobem:

Naše skupina se skládá z dobrovolníků, kteří jsou odhodláni se dát pro naši věc upálit. Já jsem měl tu čest vylosovat si jednotku, a tak jsem získal právo napsat první dopisy a nastoupit coby první pochodeň.

Naše požadavky jsou: ■ okamžité zrušení cenzury ■ zákaz rozšiřování „Zpráv“

Jestliže nebudou naše požadavky splněny do pěti dnů, tj. do 21. ledna 1969 a nevystoupí-li lid s dostatečnou podporou (tj. s časově neomezenou stávkou), vzplanou další pochodně.

Pochodeň č. 1

P.S. Vzpomeňte na srpen. V mezinárodní politice se uvolnil prostor pro ČSSR, využijme jej.

Jan Palach studoval na Filosofické fakultě historii a politickou ekonomii. V listopadu 1968 se aktivně zúčastnil studentské stávky. Ta byla jedním z posledních aktů vzdoru proti okupaci vojsky Varšavské smlouvy i ústupkům československých politiků.

S novým rokem se společnost začala propadat do pasivity. A Palach z ní chtěl lidi probudit a připomenout jim, že bez osobního nasazení svobodu zpět nezískají. 16. ledna se na rampě Národního muzea zapálil a v plamenech seběhl na Václavské náměstí. U sebe měl dopis, v němž svůj čin vysvětloval.

Ještě předtím jej rozeslal na několik adres, aby se o něm lidé skutečně dozvěděli. Kromě aktivity občanů v něm žádal také zrušení cenzury a zastavení okupantských novin Zprávy. Na závěr varoval, že pokud nebudou požadavky splněny a pokud je lidé nepodpoří časově neomezenou stávkou, budou následovat další hořící Pochodně. Zemřel v nemocnici 19. ledna.

Podle Jiřiny Šiklové dokázal prý až do poslední hodiny perfektně přemýšlet. Šiklová vzpomíná na to, že Palach chtěl těsně před smrtí mluvit se studentským vůdcem Lubošem Holečkem.

Podle Šiklové mu řekl jméno studenta, který se měl stát Pochodní č. 2. Holeček jej měl údajně najít a vyřídit jemu i všem dalším lidem Palachův vzkaz, aby jeho čin nenásledovali.

Přesto se k sebeupálení odhodlalo několik dalších mladých lidí. Nejznámější z nich je student střední průmyslové školy z Šumperka, Jan Zajíc. V únoru 1969 se zapálil na Václavském náměstí.

Občanům Československa přitom vzkázal: „Nedělám to proto, aby mne někdo oplakával, nebo proto, abych byl slavným, anebo snad, že jsem se zbláznil. K tomuto činu jsem se odhodlal proto, abyste se už vážně vzchopili a nedali s sebou vláčet několika diktátory!“

*Jakub Jareš
(Staženo z internetu)*

Karel Čapek **Modlitba za pravdu**

Bože, který jsi stvořil národy a všem jsi vdechl

touhu žít ve cti,

zbav dnešní svět toho nejhoršího, lži.

Lži, která podpírá a připravuje násilí a učí lidi nenávidět se navzájem.

Lži, která otravuje národy

a vykopává mezi nimi propast.

Cožpak si má věčně ošklivit souseď souseďa

a čekat jen na příležitost, aby mu zasadil motivou a úkladnou ránu?

I po válce si mohou lidé a národy podat ruce,

mohou si sebe rytířsky vážit

a navázat vztahy důvěry,

ale na bojišti lži nebude nikdy důvěry a cti.

Každá lež zajde,

ale zůstane po ni nenávisť a opovržení.

Za každou lží je úklad a násilí,

každá lež je útok na bezpečí světa.

Neboť jen bez lži se mohou lidé a národy porozumět,

ať mluví jazykem jakýmkoliv.

Bože, vrat'světú pravdu!

O LIDSKÉ SOLIDARITĚ

V létě roku 2002 postihla značnou část Čech obrovitá povodeň, snad tisíciletá voda, která přinesla neštěstí a zmar.

Dne 26. prosince roku 2004 udeřila na jihovýchodní Asii dosud nebývalá katastrofa v podobě tsunami, která zahubila přes 250 000 lidí, statisíce lidí se ocitly bez přístřeší a přišly o veškerý svůj majetek.

Koncem srpna a v září roku 2005 řádil na jihovýchodě Spojených států hurikán Katrina. Opět přišly tisíce lidí o život,

desetitisíce lidí ztratily přístřeší. z povrchu zemského byla smetena celá města.

Na podzim loňského roku došlo k rozsáhlému a ničivému zemětřesení v Pákistánu. Opět byly desetitisíce mrtvých, statisíce lidí se ocitly bez střechy nad hlavou a bez nejzákladnějších životních potřeb, potravin a pitné vody. Přemnozí žijí dosud v otřesných podmínkách a i teď, v lednu 2006, umírají v důsledku podvýživy a chladu.

Tyto a další tragické události přinesly přece jen něco pozitivního. Rozvinula se obrovská celosvětová solidarita na pomoc oblastem postiženým, a to jak ve formě rozsáhlých sbírek finančních darů, tak i ve formě pomoci lékařské, dodávkami léčiv, příkrývek, stanů, potravin i pitné vody. S neskonaleou úctou a vděčností jsme sledovali, jak záchranáři, policisté, vojáci, nespočetní dobrovolníci nasazovali své životy a do úmoru zasahovali všude tam, kde bylo třeba.

S ryzím projevem solidarity mám osobní zkušenosti z uranového dolu Eva na Jáchymovsku, v roce 1953. Když nám nebylo umožněno se po předchozí noční směně vyspat, při nástupu na další noční směnu si mnozí z nás stěžovali důlnímu, že nemohou pracovat v hlubině, protože se nevyspali. Důlním jim bylo řečeno. aby kdo se necítí, vyfáral na povrch. Vyfárali nejen všichni muklové, ale ze solidarity s námi i všichni civilní horníci.

Nás mukly nechali po zbytek noci stát v sevřeném útvaru obklíčeném bachaři s namířeny'mi samopaly. Nadávali a hrozili. Nakonec se nikomu nic nestalo (sověti potřebovali ruděnku). Od té doby nás po noční směně nechávali řádně spát.

Příkladů by se dalo uvádět bezpočet. Jsou lidská povolání. spíše poslání, která ze solidarity přímo vycházejí. Především jsou to zdravotníci. Pro pomoc nemocným a

trpícím zpravidla nasazují své nejlepší síly, bez ohledu na čas. Hodně jsme četli v naší literatuře o neskonale obětavé činnosti venkovských lékařů, často v těch nejtěžších podmínkách.

Sociální cítění, blízký vztah k druhým lidem, by si měl každý odnést již ze své rodiny. V rodinách by měla být věnována velká pozornost soustavné výchově k dobrému vztahu ke svým spoluobčanům. Mělo by se pěstovat vzájemné porozumění, rozvíjeny pocity hluboké vzájemnosti. Soucítění s lidmi postiženými, nemocnými. A také stálá připravenost pomáhat lidem starým, nemocným a také těm nejmenším.

Celosvětovým hnutím. které je postaveno na mezigenerační solidaritě a rozvíjí soustavné a dobré vztahy mezi svými členy všech věkových kategorií je skauting. Princip nezištné služby sobě navzájem i všem lidem dobré vůle je krédem skautské výchovy.

Bohužel v naší současné společnosti u mnohých, a to i u vysoce postavených osobností, pozorujeme tendence jsoucí v rozporu s nezbytnou solidaritou. Naopak se trpí bezohlednost, netečnost až tupost, nedostatek sebemenšího sociálního cítění. Mnozí z našich spoluobčanů baží jen po osobní moci, po hmotném prospěchu, často na úkor druhých, a to pokud možno hned.

Proklamují, že každý se má postarat sám o sebe. Zapomínají na to, že přemnozí postižení se dostali do nezáviděníhodné situace bez vlastního zavinění. Že být starým a často bezmocným je posléze úděl nás všech. A také. že nepřišli všichni na svět nadáni stejnými schopnostmi a že ne všichni byli obdařeni tím, že se narodili v rodinách, které jim umožnily dobrý start do života.

Proto je dobrá sociální síť nezbytná. Sociální (nikoli socialistický!) stát má i v jednadvacátém století své opodstatnění.

Právě proto, že vychází z principů solidarity a ta zase z velkého principu lásky člověka k člověku.

V lednu 2006

Mirek Pergler – Dany

SOUTĚŽÍM – *soutěžis - soutěžíme*

Náš kmen existuje už téměř osmaosmdesát let. Za tu dobu jsme mnohého pozoruhodného dosáhli, ale léta dlouhodobých zákazů činnosti a represí za vlády nacistů, a následně komunistů, pomohlo podobným organizacím u našich sousedů získat náskok, více nových poznatků, zkušeností. „Nikdo není dokonalý“, a proto proč se u nich nepoučit?

Třeba u našich jižních sousedů v Rakousku. Tam rok co rok pořádají gildy celostátní soutěže v plnění aktivit, které jsou vlastně náplní činnosti gild v Rakousku, stejně jako kmen dospělých a jeho klubů u nás, a to činnost v oblasti sociální, kulturní nebo pomoci v obou kmenech dětí. Do této soutěže je v Rakousku zapojeno téměř sto gild. Z nich se na základě vykázaných výsledků do konečného hodnocení za uplynulý rok kvalifikovalo devatenáct, a z těch byly potom vyhodnoceny v každé činnosti tři nejúspěšnější. Ty byly potom slavnostně vyhlášeny v časopisu *Gildenweg* (obdobu našich Kmenových novin) a zde byla jejich činnost zveřejněna.

Věřte, je to zajímavé čtení. Když jsem např. před časem psal o klání gild „o letošní jablkový závin“, netušil jsem, že délka štrúdlů vítězů v této soutěži mezi dvěma gildami v Bad Vöslau bude tak pozoruhodná, celkem téměř dvě stě metrů! Navíc i krásné určení tohoto štrúdlu: výnos za prodané záviny dostanou děti v akci „Pomoc pro postižené děti v Moldavsku!“ Vlastně všechny ty hodnocené činnosti přinášely pomoc těm, kdo ji potřebují,

skupinám i jednotlivcům. To je na té soutěži přece to nejkrásnější.

V loňském roce jsem měl možnost krom jiných klubů blíž poznat činnost klubů např. v Táboře nebo Strakonících. Jsem přesvědčen, že jejich činnost by se v takové soutěži u nás mohla ucházet o palmu vítězství. Ale věřím, že jsou mnohé další kluby OS úspěšné, ale příliš skromné, o jejichž činnosti bychom se měli v našich Kmenových novinách dozvídat více. Nevím, jak na tento článek zareaguje naše náčelnictvo. Což by se v oblasti výchovy u nás nenašel někdo, kdo by vypracoval podmínky podobné soutěže pro naše kluby OS a kdo by se ujal její organizace.

Dr. Miroslav Moravec - Kudla

SETKÁNÍ DCER SASANEK

(11.11.2005) Členky nového náčelnictva zorganizovaly na závěr 90. roku trvání našeho dívčího skautingu setkání zasloužilých činovnic našeho hnutí. Konalo se v kině Perštýn. Setkání se zúčastnili bratři náčelník ChK Zdeněk Prančl, Dr. J. Navrátil, a senior MUDr. R. Tománek, Náčelní DK Michala K. Rocmanová připravila pamětní tisk (text Vl. Macková), Kalendárium dívčího skautingu (Václav Nosek-Windy), který dostaly sestry přítomné a poštou i sestry omluvené.

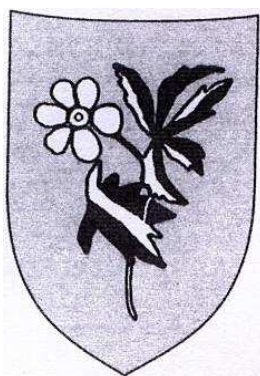
Slavnostní shromáždění zahájila sestra náčelní nástinem budoucí práce DK. Mistonáčelní M. Vránová, delegátka světové konference WAGGGS v červnu 2005 referovala o průběhu konference a promítla propagační film WAGGGS. Dále mohly účastnice sledovat i promítané fotografie z činnosti našich prvních skautek.

Vlasta Macková ve svém „ohlédnutí za minulostí“ poděkovala všem, kdo si na jubileum skautek vzpomněli (včetně Kmenových novin OS) a potom se

soustředila na charakteristiky prvních představitelk nově vzniklého hnutí (předsedkyň DO Dr. Anny Berkovcové a Bronislavy Herbenové, první náčelní Emilie Milčicové a iniciátorky založení dívčího skautingu, vůdkyně 1. D Praha a prvního tábora Sasanek, zapisovatelky DO, později zahraniční zpravodajky, české zemské náčelní SJSS, od r.1938 náčelní, členky světového výboru WAGGGS (1936), náčelní DK Junáka (1939), náčelní Čs. Junáka (1946), místopředsedkyně SV WAGGGS (1946) a místostarostky Junáka (1968-1970) Vlasty Štěpánové-Koseové. Smíšený pěvecký sbor přednesl písně od klasiků světové hudby a několik písní národních.

Slavnost ukončila báseň J. Vrchlického, přednesená Alenou Tománkovou. Před začátkem programu a po jeho skončení měli účastníci oslavy možnost si prohlédnout výstavku (historické vlajky, odznaky, kroniky, pomocné texty i příručky), kterou obětavě uspořádal br. V. Nosek.

Vlasta Macková

KDO BYLY *Sasaneky*

1. skautská dívčí družina vznikla na přelomu let 1914 a 1915 z popudu Vlasty Štěpánové a Vaška Jelena, vůdce II. chlapeckého oddílu. Spolu požádali profesorku dívčího lycea v Praze VII. PhDr. Annu Berkovcovou, aby pomohla založit dívčí skauting, který bude vyznávat tytéž výchovné cíle a metody jako skauting chlapecký. Na jaře 1915 začaly jezdit na výpravy, pořádat pravidelné schůzky a připravovat se na vůdcovské zkoušky, které skládaly u A. B. Svojsika. Především díky květnovému vystoupení při skautských dnech na Klamovce se do oddílu přihlásila řada děvčat. Některé z nich v létě tábořily pod vedením

Vlasty Štěpánové na Vltavě u Živohoště. Dr. Berkovcová se účastnila jen několika prvních dnů tábora. Táboření si ještě to léto zopakovaly na Sázavě u Peliškova mostu a při desetidenním putování Šumavou a jižními Čechami. Zájem o dívčí skauting rostl, díky trvalé pomoci tehdejších pedagogických kapacit Dr. Fr. Drtiny a Dr. Fr. Čády rostlo pochopení u učitelek i rodičů. V září 1915 k družině Sasanek přibyla družina Vlčích máků a z obou družin vzniká I. dívčí oddíl.

22. únor 2006

Thinking Day

Neuvěřitelně rychle nám uběhl minulý rok, kdy jsme vzpomínali na 90. výročí založení našeho dívčího skautingu a 110. výročí narození iniciátorky jeho založení, vůdkyně 1. dívčího oddílu Praha a prvního tábora skautek Vlasty Štěpánové-Koseové.

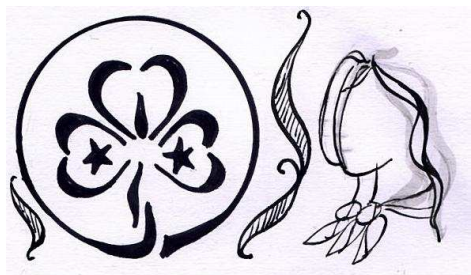
A letošní rok nám začíná dalším kulatým výročím. Vždyť to už je plných osmdesát let (ještě dva roky před založením světové asociace skautek), kdy byl na návrh francouzské delegátky na 4. mezinárodní konferenci v USA prohlášen den společných narozenin manželů Baden-Powelových za Mezinárodní den skautek. Měl se stát dnem odlišných od jiných, protože skautky po celém světě budou na sebe myslet.

Takto stručně je to napsáno od Rose Kerr v referátu o 4. mezinárodní konferenci v Camp Edith Macy ve dnech 11. - 17. května 1926, který je zařazen v knize „Juliette Low and the Girl Scouts“ (vydána v r. 1928, rok po smrti J. Low).

Rose Kerr je autorkou první historie skautek (Story of a Million Girls). Nové vydání z r. 1976 a 1990 se už jmenuje „Story of the Girl Guides“.

Myšlenka na den, který spojí skautky no celém světě v úsilí o lepší život na naší planetě, se rychle ujala i s pojmenováním Thinking Day. U nás byl v r. 1927 nazván „Vzpomínkový den“, později „Den přemýšlení“, po válce dostal jméno „Den

sesterství“ a v poslední době mu říkáme „Den zamyšlení“- Thinking Day.

Skauting od r. 1990 uveřejnil zprávy o význačných oslavách tohoto svátku od r. 1927 s nejrůznějšími obrázky, kde se objevuje světová náčelní, holubičky míru, mezinárodní trojlístek, obrázky zeměkoule obepnuté řetězem rukou skautek i nespočet dětských tváří všech barev pleti při různých činnostech, od fotografií černobílých přes kresby a malby až k fotografiím barevným. Dnes už máme novou internetovou stránku

www.worldthinkingday.org.

Když se probírám těmi pohlednicemi, zastavuji se vždy nad pohlednicí z Hradce Králové od Břetislava Komárka s mezinárodním trojlístkem, historickými věžemi Hradce s datem 1938. O pohlednicích anglických z doby druhé světové války, kde skautky hlídají skupinku dětí a před očima se jim zjevuje „Naše Chata“ s mezinárodní vlajkou, jsem jenom četla.

Ale skautky vždy stály oběma nohama na zemi a byly si vědomy, že nestačí mluvit o vzájemném poznávání, respektování odlišných kultur, barvy pleti i rozdílné životní úrovně, ale že je třeba také konkrétní pomoci. Proto už v r. 1932 na světové konferenci v Polsku se odhlasovalo, že při oslavě 22. února každá skautka přispěje do fondu Dne zamyšlení (dnes se mu říká příspěvek The Thinking Day Contribution).

Vím, že přispíváte na mnoho různých pomocných akcí a jste schopny vymyslet mnoho způsobů, jak peníze získat (akce

v Červeném Kostelci by stály za uveřejnění), ale nezapomínejte ani na tuto tradici, i když není mediálně ani v našich časopisech připomínána.

Ještě před závěrem tohoto jubilejního vzpomínání musím zaznamenat pro historii tuto příhodu. Když jsme jako organizace neexistovaly, zazvonila u nás před 22. únorem paní doručovatelka podala mi igelitovou tašku s dopisy a optala se: „Paní Macková, co se to děje?“

Nezapomínejte, že jsme jednou 26 zakládajících organizací WAGGGS. Dnes je národních organizací 145 a místo předválečného jednoho milionu dívek je nás deset milionů. A dnešní skautky nejsou o nic méně statečné a odhodlané, než byly ty před nimi, které v mezinárodní hymně zpívaly „nový svět stvořit touha nás vznáší, spojme v ní lásku s odvahou!“

Vlasta Macková

Z HISTORIE *Vrchotových Janovic*

Obec: 6 km západně od Votic v jižní části Středočeského kraje, na Janovickém potoce. O stáří výmluvně hovoří románský kostelík sv. Martina z 12. století. Janovicemi je obec nazvána po zakladatelích, majitelích vodní tvrže, pánech z Janovic. Druhou část jména obec získala od Vrchotů z Vrchovic, těm zámek patřil v 15. stol. Po pánech z Vrtby se majiteli stal rod Nádherných, reprezentovaný především uměnímilovnou Sidonií.

Zámek: vznikl rozšířením gotické vodní tvrže pánů z Janovic z doby kolem roku 1350. V 16. století renesanční stavba, v roce 1858 zámek regotizován. Dvoupatrová budova kolem trojúhelníkového nádvoří s arkádovou chodbou v přízemí. Poslední majitelka baronka Sidonie Nádherná (1985-1950) zde vytvořila koncem 19. století literární salón, který navštěvovala řada významných

osobností, např. Max Švabinský, Alice Masaryková a Jan Masaryk, Karel Čapek, František Palacký. Pobýval zde německý básník Reiner Maria Rilke, který napsal baronce 200 lyrických dopisů.

V roce 1939 byl zámek konfiskován nacisty, Sidonie pozorovala zámek ze statku v nedalekých Křešicích. Za okupace byl ve Vrchotových Janovicích zřízen kárný tábor, zprvu pro rasově nevyhovující míšence, později i pro politické vězně, kteří byli nasazeni v lomu u Šebaňovic. V posledních dnech války sem transporty přivážely další a další vězně, bez ohledu na kapacitu tábora a epidemii skvrnitého tyfu. Vězni nedostávali žádnou stravu a z hladu jedli i trávu.

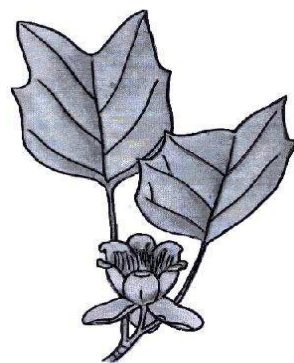
V roce 1949 emigrovala baronka do Anglie, kde zemřela. V zámku jsou dnes umístěny expozice Národního muzea „Český společenský život v 19. století“, „Literární salón baronky Nádherné“ a ve sklepení „Zvonařství“. Sbírky obsahují mj. portrét Sidonie od Maxe Švabinského a tři podobizny od A. Machka.

V **obci** se zachoval původně románský kostel sv. Martina z konce 12. stol., z něhož zůstala hranolová věž se sdruženými okny; gotickou přestavbu dokládá presbytář, sanktuář a severní portál. V kostele jsou barokní sochy od L. Widmana.

Romantický park o rozloze 17 ha skrývá zajímavé dřeviny, rybník a také hřbitůvek rodiny Nádherných, kde jsou od roku 1999 uloženy i ostatky Sidonie. Jsou zde pochováni i psi a kůň.

Co lze v zámeckém parku vidět? V seznamu umístěném ve vstupním prostoru zámku je umístěn seznam 42 vzácných stromů a 7 bylin. Asi nejzajímavější je „legendární“ liliovník tulipánokvětý, zejména když kvete. Na rozlehlém centrální trávníku dominuje

několik opravdu rozložitých stromů: borovice vejmutovka, jasan ztepilý a zerav obrovský. Ostatní stromy nelze ani nalézt. Škoda, že s průvodcem nemají také plánek osázení tak pozoruhodné kolekce vzácných, nejčastěji cizokrajných dřevin. Jen jalovců, javorů a smrků je po čtyřech družích, také borovic, jedlí, lip, tisů a topolů je vždy více druhů.

Příjezd: z Prahy po dálnici D1 a silnici č. 3 směrem na Tábor, za Olbramovicemi odbočit vpravo na Sedlčany a znovu vpravo do Vrchotových Janovic.

JENOM CHODIT NENÍ VŠECKO

Náš klub (1. OS Přátelé Vatry) se na stará kolena „rozchodil“. Vzniklo to nenápadně po obnově klubu. Párkrát jsme si vyšli jen tak, navštívit nezapomenutelná místa našich klukovských výprav. Současně s tím klub obnovil vydávání oddílového časopisu *Totem* a navázal tím zároveň na původní klubový časopis *Jiskra Vatry*, který v té době byl asi nejstarším časopisem, vycházel od založení klubu 1918 do roku 1948, tedy plných třicet let. Z Totemu jsme učinily živou kroniku, kterou dostávají všichni účastníci a která nebude tradičně ležet pouze v knihovně kronikáře. Samozřejmě, že vyprávění o výpravách tam mělo své významné místo. Výběru a náročné přípravy stále častějších výprav se ujal člen klubu a dávný kronikář Zděnda. Jak výprav přibývalo, tak také rostla podpora, aby bylo vše zaneseno a svázáno do unikátní kroniky i příručky zároveň. Zděnda nezapřel své povolání novináře, ani svého koníčka, kreslení, a připravil pro nás

zajímavé čtení, které asi přesahuje klubovou působnost.

Gog

Motto: Teprve při turistice si člověk v plném rozsahu uvědomí skutečnou rozlohu zeměkoule a také tu fantastickou vzdálenost od hospody k hospodě.

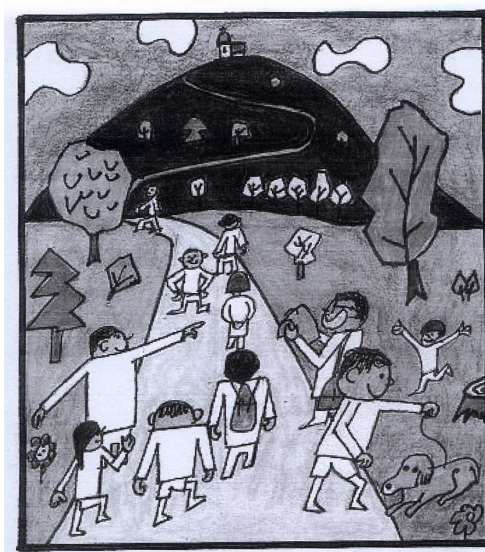
Jak připravit výpravu pro naši krokůčtivou společnost tak, aby byl vybrán zajímavý cíl cesty, aby byla podrobně zpracována trasa, prozkoumána doprava tam i zpět a zajištěno závěrečné posezení v cílové restauraci u společného stolu, a nejlépe v uzavřeném salonku, není věc jednoduchá. Tohoto úkolu se ujal Brácha Zděnda, který si doma vytvořil potřebné zázemí: 78 turistických map celé republiky, Velkou cestovní knihu, nabídku 300 výletů po ČR, několik publikací o Praze a jejím okolí, dvacet Průvodců po Čechách, Moravě a Slezsku, Kamenný klíč hradů a zámků, jízdní řády vlakové a autobusové. K tomu si pořídil kreslířské vybavení, protože ke každé výpravě zpracovává specifickou barevnou mapku, obsahující všechny potřebné informace.

Touhu poznávat stále něco nového jsme si nepochybně odnesli z raných dob skautování. Naši radostí je putovat romantickou krajinou a v míře nejvyšší se setkávat s přírodními, historickými, kulturními i technickými památkami a krajinnými zvláštnostmi. Mapka každé výpravy je proto doplněna stručnou historií míst, kudy procházíme, a informacemi o všem, s čím se setkáme. Gog, pochodující s tužkou a blokem v ruce, vše doma zpracovává a publikuje v Totemech. Je to pěkné čtení, které ve spolupráci s Bráchou Zděndou vytvořilo základ ke zpracování této unikátní vzpomínkové knížečky.

Při volbě délky trasy a její náročnosti je nutné brát na zřetel naše fyzické

schopnosti, dané našimi roky, sedmdesátníkům každým rokem přibývá. Délka výprav se převážně pohybuje od šesti do deseti kilometrů, více než 10 km začíná být výjimkou. Strmá stoupání nemáme rádi, ačkoliv se jim někdy nevyhneme, a vždy je zvládneme.

Zdá se jednoduché sednout k mapě a hledat, kde jsme ještě nebyli. Někdy se nám při vyhledávání nové trasy zdá, že už jsme byli všude, ale pak najednou užaseme, proč tolik krásných koutů přírody v okolí Prahy poprvé poznáváme tak pozdě. Stejně složité jako trasu objevit, je však i její v úvodu už zmíněné „technické“ zajištění. Brácha Zděnda s ženou Lenkou anebo s Bráchou Járrou zajišťují všechny výpravy tak, že trasu komplet projdou předem. Cenné zkušenosti? Třetina plánovaných výprav se ukázala jako neuskutečnitelná: buď nefungovala doprava, nebo byl terén z řady příčin jen velmi obtížně schůdný, nebo, a to se ukázalo jako problém kardinální, nebylo možné výpravu dle našich představ zakončit. To znamená najít v cíli zařízení, kde se vaří, kde je možné zajistit společný stůl třeba pro 12 lidí na určitou hodinu a kde je možné umístit pod stůl jednoho nebo dva psy.

Míříme na Říp (jedna z doprovodných kreseb)

Závěrečné posezení v občerstvovacím zařízení v cílovém místě se stalo neoddelitelnou součástí našich výprav. Bez ohledu na únavu zrychlujeme poslední kroky a s nadějí hledíme k veřejím na mapce uvedené hospody, restaurantu či hotelu. Usedneme, objednáme pokrmy a pítí, nabíráme ztracenou sílu a dělíme se o bezprostřední zážitky. A když si později vybavujeme jednotlivé výpravy a vzpomínáme, co se zajímavého přihodilo, vždy přijde na závěrečné posezení řeč. Opakujeme si kuriózní jména zařízení, chování obsluhy, vracíme se ke kvalitě a nabídce jídel, často unikátně pojmenovaných, a také k ojedinělým prožitkům, tam a tam nesměl pes, tam Díd'a sepsula tuhé maso, tam jsme se setkali s rakví v předsáli toalet, tam padl rekord v rychlosti či pomalosti obsluhy. Už jen z těchto důvodů stálo za to přidat v závěru vzpomínek stručný přehled všech našich posezení.

Poznámka: Na úplném konci celého čtení je uveden přehled výletů podle roků a pořadí.

RŮZNÉ

BLAHOPŘEJEME

Náčelnictvo Junáka jmenuje členy Svojsíkova oddílu za rok 2005: sestry Markétu Kuprovou z Kolína, Zdeňku Müllerovou z Doks, Naďu Rohovou z Kolína, Martu Valtrovou z Jablonce nad Nisou, Bohuslavu Vojtíškovou z Jilemnice a bratry Stanislava Dědiče ze Vsetína, Jaroslava Hladíka z Berouna, Josefa Jedličku z Prahy, Ing. Vladislava Jecha z Prahy, Viktora Krbce z Klatov, MUDr. Richarda Majera z Klatov, Josefa Pánka z Hranic na Moravě, Ing. Jiřího Schneidera ze Zlína, Jaroslava Šímu z Třince-Lyžbic a Ing. Jaroslava Ubrala z Kolína. (Usnesení NJ/XXIX/4.)

Všem moc blahopřejeme.

LEGISLATIVNÍ SMRŠŤ

Na prosincovém zasedání schválilo NJ mimo jiné tyto legislativní předpisy:

- NJ schvaluje rozpočet ústředních orgánů Junáka na rok 2006. (Usnesení NJ/XXIX/5)
- Náčelnictvo Junáka schvaluje Organizační řád a systemizaci Junáka s účinností od 1.7.2006. (Usnesení NJ/XXIX/9)
- NJ schvaluje Volební řád Junáka s účinností od 1. 7. 2006. (Usnesení NJ/XXIX/10)
- NJ schvaluje úpravu Revizního řádu Junáka. (Usnesení NJ/XXIX/17)
- NJ schvaluje v prvním čtení technickou aktualizaci ŘVČČJ. (Usnesení NJ/XXIX/18)
- NJ schvaluje Statut zvláštní organizační jednotky „Skautský institut A. B. Svojsíka“. (Usnesení NJ/XXIX/19)
- NJ ruší Spisový, skartační a archivní řád Junáka k 1. 1. 2006 a ukládá Výkonné radě Junáka upravit stávající směrnici k dané problematice do 1. 1. 2006. (Usnesení NJ/XXIX/20)
- NJ schvaluje statut zvláštní organizační jednotky Hospodářská správa Kmene dospělých. (Usnesení NJ/XXIX/21)

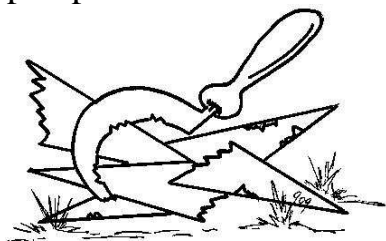

V současné době probíhá na náš návrh úprava dokumentu Výkonné rady Junáka „Směrnice o náležitostech návrhu na udělení vyznamenání“ tak, aby vyznamenání našeho kmene byla řádně začleněna mezi ostatní řády a medaile Junáka. Pro naše vyznamenání bude platit jiný tiskopis návrhu a jiný instanční postup, než je u ostatních vyznamenání Junáka. Současně jsou předkládány ke schválení Náčelnictvu Junáka statuty „Medailí Syrinx“ a „Řádu Zlaté Syringy“.

Muzem of communism

Při procházce městem jsme s Mauglím zastavili své kroky plánovaně Na Příkopě před palácem Savarin. Koná se v něm velmi zajímavá výstava. První pocit byl velmi zneklidňující. Vstupem mezi exponáty jsme se rázem octli v neblahé době budování socialismu. Plakáty, fotografie, ukázky tisku, sochy, se kterými jsme se již dávno zvykli nepotkávat. Výstava velmi účinně dokumentuje celé to hrůzné období od uchopení moci

komunisty ve všech sférách života, tisku, státní správě, policii, armádě, soudnictví, ale i v kultuře, školství a výchově. V malé, stále plné projekční kabině promítají dokument s mnoha ukázkami tehdejšího období. Je dobré, že návštěvníky nejsou pouze pamětníci a turisté z daleka, ale i současní mladí lidé. Půjdete-li kolem, věnujte trochu času tomuto zastavení; někdy je prospěšné ohlédnout se.

Neviděli jste náhodou ?

Po vánočních svátcích jsem obdržel e-mail: „Nazdar všichni, možná už leckdo víte, mě to jen zarazilo v programu kin. V úterý 10. ledna v kinu Aero na Žižkově to je snad premiéra, takže určitě ne poslední šance ke skousnutí“.

„Skaut má nahá kolena „

Režie Břetislav Rychlík; rok výroby 2005, délka 59 minut

O genezi filmu řekl jeho autor Břetislav Rychlík: V roce 2003 se objevil 30 let starý, zázračně zachovaný amatérský film ze života junáků-skautů. Jako bývalý člen tohoto oddílu jsem se rozhodl vypátrat, co se s mými tehdejšími kamarády stalo. V roce 2005 je to 35 let od našeho posledního tábora. Rozhodli jsem se pozvat na místo našeho tábořiště, louku u Eliášova splavu, všechny tehdejší účastníky.

Postavit tábor a zkusit několik dní žít skautsky, absolvovat řadu dovedností a her. Oblečeme se do skautských krojů a podle jednoho junáckého příkázání, být pravdomluvný, si řekneme pravdu o svých životech. Mezi námi jsou různé osudy, od špičkových lékařů, sportovců. ředitele Letní filmové školy, až po komunistické politruky či bezdomovce. Na konkrétních osudech kluků z malého slováckého města se dají pojmenovat velké dějiny této země. Zatím jsem nezaznamenal zpětnou informaci, ale věřím, že bude příznivá.

Jako pohádkové bylo, nebylo

Někdy mám dojem, že některé části Kmenových novin se čtou méně pozorně, nebo se nečtou vůbec. Ale opak je asi pravdou. Sem tam se objeví důkaz. Dostal jsem dopis, ve kterém jsem byl upozorněn hned na dvě nesrovnalosti ve Kmenových novinách (2005-3). Jednak byl zpochybněn počet udělených „Junáckých křížů za vlast 1935-1945“. Za druhé bylo zaměněno místo, na kterém byla popravena skupina ostravských roverů.

Na vysvětlení uvádím, autorské články nikdy neměním, někdy zkracuji, někdy přepisují a tak se seznámím s obsahem velmi podrobně, někdy jen zběžně „prolétnu“, záleží na jakém médiu je dostanu. Musím připustit, že moje pozornost byla v tomto případě méně než letmá. Kdybych chtěl rozebírat popis slovo od slova, tak bych mohl vyrobit zprávu jako z „Radia Jerevan“.

V dalším čísle Kmenových novin je článku, spíše náhodně než úmyslně, „Český Těšín - výprava za tmy“ o návštěvě místa, kde došlo skutečně k popravě. Přesto jsem požádal okolí oněch popravených skautů, aby krátkou vzpomínkou upřesnili celou tragickou událost.

Co se týče počtu udělených „křížů“ jde pouze o malé nedorozumění, které

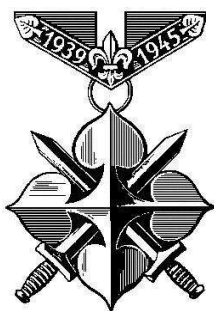
vyplývalo ze snahy býti stručný. V nějakém pojednání zveřejnil Windy „nejvyšší zjištěné číslo dekretu je 1115“. V článku zveřejněném ve Kmenových novinách je uvedeno: „těchto skautských vyznamenání bylo uděleno celkem 2549“. Vskutku podezřelý rozdíl. Nahlédněme proto do podkladu, ze kterého toto tvrzení vyšlo. Br. PhDr. Mirek Mudra-Mufty, člen historické komise zabývající se obdobím s touto problematikou. Z jeho dopisu autoru vyjímám:

V záznamech jednání náčelnictva Junáka 15.6.1947 jsou mimo jiné uvedeny i počty udělených Junáckých křížů za vlast 1939-1945:

Zlaté kříže popraveným, zahynulým v koncentračních táborech a padlým v boji
Čechy, Morava a Slezsko - 580 udělených
Slovensko - 6 udělených
Celkem - 586 udělených vyznamenání

Stříbrné kříže aktivním účastníkům protifašistického odboje
Čechy, Morava a Slezsko - 868 udělených
Slovensko - 56 udělených
Celkem - 924 udělených

Bronzové kříže účastníkům protifašistického odboje
Čechy, Morava a Slezsko - 1015 udělených
Slovensko - 24 udělených
Celkem - 1039 udělených

Celkem bylo účastníkům protifašistického odboje z řad Junáků a přátel Junáka **uděleno 2549** vyznamenání Junácký kříž za vlast 1939-1945. Protože se jednalo o spolkové vyznamenání, byla kniha se seznamem udělených křížů vedena u náčelnictva Junáka. Bohužel byla v době likvidace Junáka uložena v čestné síni Lesní školy na tehdy Junáku patřícím zámku ve Štítně.

S přiloženého textu vyplývá, to, že br. Windy uváděl počty bronzových křížů a ve článku byl počet všech stupňů dohromady. Jsem rád, že se to tak vysvětlilo.

Jsme dost skautští?

S připomínkami ke Kmenovým novinám jsem „obdržel“ také malé povzdychnutí, „nějak ten náš tisk ztrácí junácký charakter“, dokonce i naše časopisy nenesou skautské názvy, a tak jsem nahlédl na webové stránky TDC tam nabízí následující tituly: Skaut, Skautský svět, Skauting, Junák hlásí. Vše, co je skautské, nemusí vždy obsahovat slovo skaut, a přesto je to určitě skautské Roverský kmen, Kmenové noviny, Kapitánská pošta. Myslím, že není co dodávat, snad jen to, že zdání někdy klame. Co se týče obsahu, nakoukněte někdy svým vnoučatům do stránek časopisu **Skaut**. Ti, kteří se chtějí chvíli zabývat starodávným problémem junák nebo skaut, nahlédněte na stránky Skautská křížovatka přes hesla: Propagace✓ Grafický styl✓ Junák nebo skaut✓.

Nebýt pouze černobílé (Kmen. noviny)

Kmenové noviny by bylo vhodné „oživit“ černobílými fotografiemi. Jejich užití je podmíněno předáním digitálně upraveného záběru, u kterého nebude možné upravovat pouze jeho velikost.

Uvažujeme i o možnosti užít částečně barevných částí ve kmenových novinách, a to buď vložených barevných příloh, např. obrazových, nebo barevné obálky. Pro tyto změny by bylo zapotřebí získat „znalce“, ale také představu, kolik by takové „zlepšení“ stálo.

Jarní setkání skautských sběratelů se uskuteční 15. dubna 2006 ve velkém sále Kulturního domu v Klatovech, Domažlická ulice 767. Účastníci budou rovněž seznámeni s činností klubů OS 361 a 365, s historií vzniku skautingu v Klatovech a s historií města.

Diskuse s rovery. Přejít do našeho kmene je dlouhodobým problémem. V polovině ledna se uskutečnila schůzka náčelníka br. Köhlera a výchovného zpravodaje br. Fišery s Roverským odborem Junáka, aby společně hledali cestu k plynulému přechodu roverů do další věkové kategorie. Obě strany pokládají za nejdůležitější, aby roveři po dovršení určitého věku neopouštěli skautskou organizaci, ale dál zůstali členy Junáka. Spolupráce byla navázána, je nutno vytvořit prostor pro seberealizaci této věkové kategorie.

Roverská porada 2006 je celostátním pracovním a tvůrčím setkáním R+R s cílem poskytnout prostor pro diskusi o stavu a dalším směřování českého rovingu. Cílovou skupinou jsou vůdcové a vůdkyně roverských kmenů, jejich zástupci, členky a členové kmenových rad, regionální hybatelé rovingu, instruktorky a instruktoři roverských kurzů. Pořadatelem je Roverský odbor Junáka, termín konání 24. – 26. března v Pardubicích. Kontakt na organizátory RP06 je

rp06@skaut.cz.

Česko-polsko-slovenské setkání. Vážení bratia! Dovoľujeme si Vám oznámiť, že pripravujeme jubilejné desiate stretnutie dospelých skautov a skautiek z Čiech, Poľska a Slovenska podľa dohovoru v poľskom Chorzowe. Stretnutie sa uskutoční v dňoch 9.-11. 6. 2006 v obci Dlhá nad Oravou v regiónu okresu Dolný Kubín na Orave.

Loebl Jaroslav - Vodca Rady OS

Ještě jednou o expedici Peru

V příloze minulého čísla Kmenových novin (Ročenka) byl zveřejněn článek (Reminiscence) o českých horolezcích, kteří před lety zahynuli při zemětřesení v Peru. Mezi nimi byl i skaut z 1. oddílu ve

Střekově (nyní je částí Ústí n. L.). Miloš Matra, byl v letech 1946 až 49 podrádcem družiny Lišek.

*Ivan Veselý,
tehdejší vůdce oddílu*

ODEŠLA SES. JARKA PEŠKOVÁ

Chceme na tomto místě poděkovat za všechny české skautky za pomoc a příklad, který sestra Jarka dávala nám všem plněním skautského slibu a zákona. Ona opravdu duší i tělem pomáhala všem, a to až na hranice svých fyzických sil. Učila nás lásce k vlasti, tomu jak rozumět sami sobě i druhým, dodávala nám odvalu uvědomovat si vlastní kvality. Vděčně na ní vzpomínají nejen skautky jejího oddílu ale i všechny účastnice lesních škol a různých seminářů, na nichž Jarka obětavě přednášela. Samozřejmě i všichni, kteří s ní spolupracovali v době, kdy byla náčelní dívčího kmene Junáka. Děkujeme i rodině, za trpělivost a pochopení, protože pomoc skautingu byla i na úkor času věnovaného rodině. Na člověka, jakým byla Jarka, se nikdy nezapomíná.

Domašov nad Bystřicí (okres Olomouc).

Vážená sestro, Vážení bratře, nabízím Tobě, případně Tvému kmeni OS nebo Tvým známým možnost pobytu na této skautské základně.

Základna má kapacitu 43 lůžek, které jsou umístěné v pokojích po 3 až 6 postelích (patrové), plně vybavenou kuchyni pro vaření buď ve „velké kuchyni“ (až v rozsahu kapacity základny), nebo v malé kuchyňce (pro menší skupinu), jídelnu, společenskou místnost, bar, společné sociální zařízení a umývárny se sprchou. Je zde k zapůjčení sportovní vybavení (míče, šipky, ringo, petang, stolní tenis, společenské hry apod.) a sklepní prostory pro uskladnění cyklistických kol nebo lyží. Pobyt je možný nejen

přes víkend, ale i v jeho průběhu. Cena za pronájem činí 45,- Kč za noc + podíl na spotřebě energií. Pokud by váš kmen OS nebo někteří oldskauti chtěli věnovat svůj volný čas práci na základně, je možné poskytnout pronájem základny dle rozsahu pomoci se slevou nebo zdarma.

Více informací lze získat na webové stránce:

www.domasov.unas.cz

za realizační tým projektu Domašov

Ing. Vladimíra Navrátilová

Junák – svaz skautů a skautek ČR

Andrštova 5, 180 00 Praha 8

tel.: 777 562876 od 7 – 9 a 16 – 23 hod.,
během víkendu kdykoliv mail:

hazel.nut@seznam.cz

PLAJNERŮV MEMORIÁL

Středisko Holešov oznamuje již XVII. ročník memoriálu RNDr R. Plajnera. Bude se konat 20. května 2006.

Kontaktní adresa br. Stanislav Štěpán

tel. 573 397 180

Náčelnická pošta

Anketa o názvu kmene. Velmi bouřlivě, i přes mlčení většiny, probíhá anketa o zkrácení názvu kmene, který zní: **Kmen oldskautek a oldskautů-dospělých členů Junáka-svazu skautů a skautek České republiky.** Doufejme, že tento bolestivý proces bude dokončen bez krveprolití nikoli jako u Lipan.

Novela ŘVČČ Junáka. UNOS vyzvalo výchovný odbor kmene a Kruh lesní školy kmene, aby se intenzivněji věnovaly probíhající úpravě řádu pro výchovu činovníků Junáka. Záměrem úpravy je řád zjednodušit, zestručnit, co nejvíce sjednotit a ponechat pouze nejvýznamnější specifika kmene.

ŘZSx a MSx. Obdobně probíhá úprava řádu a medaile Syrinx jako součást novelizace

předpisu pro udělování skautských vyznamenání Junáka.

Jak podávat návrhy. Náčelník kmene v poslední době obdržel návrhy na vyznamenání dopisem nebo mailem: „myslím, že by br. XY měl dostat vyznamenání“. Takovéto návrhy musí vracet. Vlastní proces to velmi zpomaluje. Správný postup je podání již projednaného a doporučeného návrhu na předepsaném formuláři.

ÚLŠ. Výkonná rada Junáka svolává na 4. března jednodenní zasedání ÚLŠ. UNOS rozhodl delegovat na toto zasedání (ve smyslu pravidel o účasti) br. Žáčka, vůdce LŠ kmene, instruktory Stránského, Derfla a Fišeru, výchovného zpravodaje kmene.

WLŠ 06. Příprava naší lesní školy probíhá na několika „frontách“ Konat se bude asi v tradičním areálu v Milotíně, jen víkend s digitální technologií se bude pro velký počet (již 31) zájemců konat na dvou místech tedy také ve Chrašticích. Pro tento běh již máme zajištěného instruktora na GPS.

Seminář digitálních technologií. V poslední době přicházejí dotazy na možnost jeho opakování. Jeho uspořádání bude záviset na počtu zájemců. Organizačně jednodušší by bylo opakování běhu s programem prvního semináře. Zájem však mají i absolventi prvního semináře s požadavkem na jakýsi běh pro „pokročilé“ (podmínkou by nebylo absolvování prvního semináře). Žádáme zájemce, aby se předběžně (nezávazně) přihlásili u br. Jar. Chládky.

Kmenové noviny. Nově byla založena pravidelná rubrika „Webové stránky“ pro začátek bude obsahovat přehledy o obsahu, způsoby jak na stránky vstupovat a základ pro založení jakéhosi adresáře.

Omluva za dvojchybu: titulky obsahu První moravští skauti měl znít První moravští

Junáci, a co horší, článek byl, na místo uveřejnění ve Kmenových novinách, zavěšen na webové stránky kmene. Omlouvám se uherskobrodskému klubu. Doufám, že na mě kvůli tomu nezanevňou.

Tiskový zpravodaj.

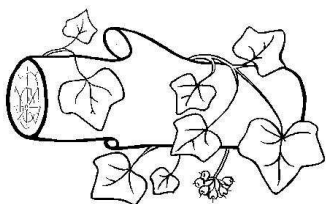
Jak je „starý“ kmen ?

- Věkový průměr vůdců klubů 56,7
- Průměrný věk okresních zpravodajů 65,87
- Průměrný věk krajských zpravodajů 58,4
- Průměrný věk náčelnictva kmene 61,5
- Průměrný věk užšího náčelnictva 65,7

Hospodářská správa Kmene dospělých. Po několikaletém hledání cesty, byl v našem kmenu konečně vytvořen (v lednu 2006) právní subjekt. Jeho zřízením skončily diskuse o odcizení našeho kmene od Junáka jako celku v důsledku právní subjektivity. Tato jednotka bude po hospodářské stránce zajišťovat akce pořádané náčelnictvem a dalšími složkami kmene. Náčelnictvo našeho kmene řeklo ve svém Programovém prohlášení dostatečně jasně, že jsme „vždy byli, jsme a budeme součástí Junáka“!

Došlo po uzávěrce. Stává se již téměř pravidelností. Po nevyhlášené uzávěrce, kdy stránky čísla jsou „po okraj“ naplněny a korektury dokončeny, přijdou příspěvky. Bývá v nich kus poctivé práce i snaha rozdělit se s ostatními o prožitky. Tentokrát se to stalo poříčským. A tak příspěvky ze střediska Devětsil ze Spáleného Poříčí z pera zkušených dopisovatelek ses. Jarmily Pelikánové-Fajnofky a Milady Fialové-Básničky dorazí až v čísle příštím.

Webové stránky kmene dospělých

www.skaut.cz/kmendospelych

Jak jste se mohli přesvědčit, náš kmen svým způsobem dohnal ostatní složky Junáka a vytvořil také moderní informační médium, webové stránky. Tato forma má několik předností oproti tištěným stránkám. Můžeme do nich sami přímo přispívat. Není zapotřebí posílat svůj příspěvek redakci, postačí, když na část stránek označenou jako volná tribuna nebo fórum a zavěsíte tam svůj příspěvek, názor, námítku. Pokud máte svůj počítač a jste napojeni na Internet, tak znáte i způsob jak tento svůj záměr realizovat.

Již slyším, jak značná část z vás hned namítne, není to nanič, já takovou možnost nemám. Mám na to takovou „otřepanou“ odpověď. Ve vašem klubu určitě takovou možnost někdo má, a pokud ne, tak to umí vaše vnučka nebo vnuk. A protože je to jedna z mála jejich možností, jak nás poučit a předvést své dovednosti, nabídnou nám své síly. Protože každá webová stránka přece jen může mít svá specifika, naleznete při vstupu do nich nápovědu, která vám poradí, jak přidat položku do kalendáře akcí, jak přidat svůj text nebo fotografii z vaší akce, jak si stáhnout nějakou zajímavost do svého počítače nebo si vytisknout stať, která vás zajímá.

Fórum

Co si myslíš o změně názvu kmene
Nejaktuálnější částí Kmenových stránek je v současné době rozprava vedená k navržené změně názvu kmene. Jsou zde zavěšeny úvodní texty o problematice změny názvu (br Köhler), proti změně (br. Müller) a ve prospěch změny vč. historického vývoje názvu (Žáček) a postupně zavěšovány osobní názory dalších účastníků (Berka, Fišera. Klaban, Mir. Moravec, Pavlán) nebo výsledky rozprav v regionech, nejčastěji organizované krajskými zpravodaji. (v současnosti br. Frič, Stöhr, Wolf). Bylo by dobře, kdyby se připojily i další kraje.

Šedá střela

Nahlédněme do nabídky webových stránek jednoho oddílu, může nás to inspirovat při tvorbě těch našich.

Právě jste se ocitli na www stránce 53. chlapeckého oddílu Šedá Střela z Plzně. Náš oddíl sídlí v Českém údolí, kde má klubovnu, a je součástí střediska Střela, největšího střediska v Plzni.

Historie oddílu. 53. oddíl skautů má velmi bohatou tradici. Vznikl z předválečného 19. oddílu tak, že za války několik jeho členů založilo čtenářský kroužek časopisu Správný kluk, který redigoval známý br. Jaroslav Foglar-Jestřáb. Tento kroužek se jmenoval Sobi a byl vlastně skautskou družinou. Soba jsme si vybrali pro jeho vynikající vlastnosti, vytrvalost, skromnost, otužilost a schopnost pomáhat člověku v jeho těžkých podmínkách v životě za polárním kruhem. Tak vznikl i náš družinový pokřik a hymna.

„Skautskou stezkou kráčí tedy oddíl dál. Opět se vynasnaží plnit skautské zákony a službu naší vlasti. Pokud vás zaujalo vyprávění, pak na stránky nahlédněte.

1990 František Hájek-Čingo

Čingo

Digitální formy

nám, přinesly, mnoho novinek, ale i starostí. Po překonání začátečnického ostychu a obav se objeví spíše drobné praktické problémky. Např. kde a jak hledat adresu, kterou právě potřebujeme, poučme se z telefonování a pořídme si obdobu telefonního seznamu, v našem případě e-mailový adresář. Pokusím se vám tento záměr usnadnit.

- Adresu kmenových stránek asi znáte
www.skaut.cz/kmendospelych

- Pozor změna na webu Junáka!
Pokud jsme si zvykli na současnou úpravu skautských křižovatek, budeme mít nějakou dobu problémy. Čím dříve zvládneme jejich novou podobu, tím dříve nám budou sloužit.

<http://krizovatka.skaut.cz>

- O skautských dokumentech se dovíme na
www.skaut.cz/dokumenty

- O skautském vzdělávání se dovíte na
www.skaut.cz/vzdelavani

- Portál českého roveringu - webové stránky RS.
www.skaut.cz/rovernet

- Zajímavosti z programu roverů „Zlatý fond“.
www.skaut.cz/fond

- Ukázka webových oddílových stránek .
www.skaut.cz/sedastrela

- Pokud jste trochu jazykově vybaveni můžete si pohlédnout stránky světového svazu skautek WAGGGS:
<http://waggggs.org>

- Nejen o mezinárodním skautském svátku, ale i náměty pro činnost oddílů:
<http://www.worldthinkigday.org>

- Chcete-li nahlédnout do nového výchovného programu, můžete na adrese:
www.skaut.cz/novyprogram

- Časopis Skautský svět, redakce:
e-mail:
skauting@skaut.cz

Pokud budete chtít do této rubriky přispět odkazem na vaše (regionální, střediskové či klubové) stránky, není nic snadnějšího. Pošlete jejich adresu, abychom ji příště zveřejnili.

Abychom usnadnili alespoň částečnou orientaci zájemcům, neznajícím češtinu, v tomto periodiku českých skautů kmene dospělých, vytvořili jsme základní přehled o jednotlivých pravidelných rubrikách v anglickém jazyce.

Redakce

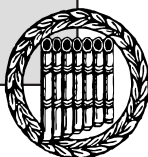
In order to make orientation in this COSG bulletin a little bit easier for those without knowledge of the Czech language, we established a basic overview on selected regular columns in English.

Editors

RESUMÉ

**KMENOVÉ
NOVINY OS**

Občasník kmene dospělých

(The Intermittent Bulletin for COSG)

An overview on articles and their characteristics in English. Selected excerpts from articles contained in this Volume of KN.

KMENOVÉ ZPRÁVY

(COSG NEWS)

The most important information like decisions of the COSG Council. News from District Councils.

**ZE SKAUTSKÉHO
světa**

(From the Scout World)

- 100th Anniversary of Founding the World Scouting
- Inspiration from Austrian Family Scouting

- A look over the fence – Evaluation of Guilds in Austria
- 38th European Forum in Grossarl
- Indian National Jamboree

Z KLUBŮ (Club news)

Diverse information from the OS clubs on their activities and occurrences...

PRO ZAMYŠLENÍ (REFLECTIONS)

Works by COSG members, original articles, essays, viewpoints, scout philosophy...

CO SE DO KMENOVÝCH NOVIN NEVEŠLO

What Intermittent Bulletin for COSG could not contain

RŮZNÉ (Miscellaneous)

Invitations, notes, remembrance of important personalities, jubilees, attractions, schedule of activities etc.

Náčelnická pošta

(The COSG President's file)
Inspiring ideas, thanksgivings, notices, calls, questions and/or complains from the COSG members, club masters or commissioners, as well as from contributors to this bulletin.

KMENOVÉ NOVINY OS □ Intermittent Bulletin for COSG. Contributions to be send to the address:

Ústředí Junáka - **KMENOVÉ NOVINY, Senovážné nám. 24, CZ-116 47 Praha 1**

or to: Jiří Žáček, Vackova 1551, CZ-155 00 Praha 13 - Jihozápadní Město.

Pattern: Vladimír Sýkora. Print and distribution: Junák-TDC, Senovážné nám. 24, CZ-116 47 Praha 1

Unsalable, predestined only for use in OS-clubs.

KMENOVÉ NOVINY OS □ Občasník kmene dospělých. Příspěvky zasílejte na adresu:

Ústředí Junáka - **KMENOVÉ NOVINY, Praha 1, Senovážné nám. 24 116 47** nebo

Ing. Jiří Žáček, Praha 13 - Jihozápadní Město, Vackova 1551 155 00

Technická úprava: Vladimír Sýkora. Tisk a distribuci zajišťuje Distribuční a tiskové centrum

Neprodejné, určeno pouze pro potřebu klubů OS.